

Haftalık Özgür gelecek Pêşeroja Azad

Sayı: 93 Gerçekler devrimcidir!

20-26 Mart 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

16 Haziran'da polisin hedef göstererek attığı gaz bombası fişeginin hedefindeki 14 yaşındaki kara kaşlı çocuk Berkin Elvan, 15'ine girdiği ve 9 ay süren derin uykusundan uyanamadı. 11 Mart sabahı, saat 07.00 sularında kalbi duran Berkin, isyanın yeni kalbi oldu. Polis saldırısına rağmen günlerce hastane kapısında nöbet bekleyenlere, o saatten itibaren on binler, yüz binler eklendi. Ve Gezi İsyanı

günlerinin ardından "en büyük toplumsal isyanın" fitilini alevledi.

Çünkü onlar bizim çocukluğumuzu vurdular. Çocukluğumuzu katletmeye çalıştılar. Berkin'in tabutunu omuzlayan milyonlar, Berkin'i katletmenin cezasız kalmayacağını haykırdılar. Berkin'in ve vurulan çocukluğumuzun hesabı için sokakları tutuşturmaya!

Konu ile ilgili haber ve yazılar

Faşist terör varsa isyanımız var-03 | Yüreğimizde bir parça hüznün varsa... -08 | Avrupa'da Berkin eylemleri-10

Acımız büyük, öfkemiz sınırsız! (Hastane süreci, cenaze, eylemler)-12/13/14/15

Özgür Gelecek'ten

Öfkemizin yeni adı; Berkin!

Merhaba

Bu kez "merhaba" demek biraz zor. Köşemizde "Berkin'imizi yalnız bırakmıyoruz" deyip, gazetemizi basıma verdiğimiz gün (11 Mart) sabah saatlerinde aldık acı haberi... Bir annenin hıçkırıkları ile bölündü yüz binlerce, milyonlarca insanın uykusu... Ve bu insanlar ne Berkin'i ne de ailesini o günden beri yalnız bıraktı... Artık her sokağa çıkışın adı Berkin oldu.

Kah 15 Mart günü Cumartesi Anneleri'nin oturma eyleminde kayıp annelerinden Hanife Yıldız'ın Berkin'e yazdığı mektup olup ağlattı Berkin; kah 14 Mart Tıp Bayramı'nda doktorların "Bayram yapmıyoruz, yasamız var" çığılığı oldu. Sokaklar, caddeler, duvarlar Berkin oldu. "Sana söz veriyoruz, gördüğün tüm rüyaları gerçeğe dönüştüreceğiz" diyen milyonlarca in-

san sokaklara döküldü ve Berkin öfkenin yeni adı oldu. Ve dolayısıyla gazetemizin tüm sayfaları da Berkin'le dolu. Ülkeden ve Avrupa'dan Berkin eylemlerinden yazılara Berkin'i sayfalarımızda ve mücadelemizde yaşatacağız.

Emekçinin Gündemi

Özel İstihdam Büroları... (1)

Sayfa 05

Göğün Yarısı

İstikrarlı ve daha güçlü...

Sayfa 07

Gündem

İsyanımız var!

Sayfa 03

Pusulâ

Ne yapmak istediğini bilmek

Sayfa 11

Moda Çorap işçileri ile söyleşi

"Yılan bize dokunmadan bin yıl yaşamaz!"

İşçi/Köylü-04

Yerel seçimler ve işçi sınıfının talepleri

İşçi/Köylü-05

HDP'ye saldırılara karşı dur!

Korkuyu büyütmeye!

Sentez-09

11, 12, 15, 16 Mart;

Berkin, Gazi, Ümraniye, Beyazıt, Xalepçe

16 Mart 1978'de İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü'nde yaşanan bu kap-kara gün, ilk toplu öğrenci katliamı sayılan bu katliam **Beyazıt Katliamı** olarak tarihe geçti. Faşistlerin polis işbirliği eşliğinde terör estirdiği yıllarda devrimci öğrenciler okuldan toplu olarak çıkma kararı alırken, 16 Mart günü polis öğrencileri ana kapıya yönlendirdi. Öğrenciler Eczacılık Fakültesi'nin önüne geldiğinde yayılım ateşi ile karşılaştı ve 5 öğrenci orada katledilirken, yaralı iki öğrenci daha yaşamını yitirdi. Gencecik 7 fidan üzerilerine yağın kurşunlarla katledildi; toprağa 7 fidan düşerken, İstanbul Üniversitesi'ne mücadele ve direniş geleneği tohumu bırakmış oldu.

16 Mart günü, 1988'e geldiğinde bu kez başka bir katliama şahitlik edecektir. Bu defa yer farklı ancak acılar aynı, bombalar, kurşunlar benzerdir. **Xalepçe**'de 5 bin Kürt, kimyasal silahlarla vahşice katledilir. İki gün önce bir başkaldırı ile işgalden kurtulan Xalepçe, o gün üzerine yağın bombalarla yerle bir edildi. Kullanılan Hardal ve Sarin gazları 5 bin Kürdün canını alınırken, binlerce kişi yaralandı. Katliamı yapanlar, yaptırımlar anlaşmaya varırken Xalepçe ise henüz yeni doğmuş çocuğuna sarılı bir şekilde can veren babayla çocuğunu gösteren bir fotoğraf karesiyle hafızalara kazınacak ve hesabı sorulacaklara eklenecekti.

Bir tarih "sırası" izlerken katliamlar, tarih 12 Mart 1995'i gösterdiğinde **Gazi Mahallesi**'nde faşist güçler Alevilerin gittiği bir kahvehaneyi silahla taradılar. 76 yaşındaki Alevi Dedesi **Halil Kaya** yaşamını yitirdi, 5'i ağır 25 kişi ise yaralandı. Ve sonra direniş başladı, binlerce kişi sokağa çıktı ve karakola doğru yürüyüşe geçti. 15 bin kişi katledilenlerin cezaesini istedi, verilmeyince halk yolunu düşmanın kalesi karakola doğru çevirdi ve burada üzerlerine yağın kurşunlarla 15 kişi daha katledildi. Bu sırada Ümraniye'nin **1 Mayıs Mahallesi**'nde de Gazi'ye yürüyen kitleye saldıran polis burada da 5 kişi katletti. Bu katliamlar faşist TC'nin kanlı tarihine eklenirken, toprağa da Gezi tohumlarının filizleri olarak düşecekti ki, Gazi Mahallesi Gezi İsyanı'nda günlerce direnen, hedefine karakolu alan bir mevzi olacaktı.

TC'nin tarihinde Mart ayı katliamlarla yazılırken halkın tarihi de direnişlerle ya-

zılacaktı. Ki 11 Mart 2014 tarihinde yaşamını yitiren **Berkin Elvan**, hem TC'nin katliamlarına bir yenisi olup eklenecek, ancak aynı zamanda milyonlarca insan direnişe geçip Berkin olup akacaktı.

Katliamı yapanlar, katliam yöntemleri, katliamlar karşısında gösterdikleri faşistlikleri, saldırganlıkları benzerken, katliam sırasında, sonrasında ortaya konulan isyan, direniş ve katliamların yarattığı acı, halkın bağına düşen öfke benzer değil aynıdır. Zira daha günler önce beden aramızdan ayrılan Berkin'imizin bize bıraktığı umut öfkemizin harıdır. Bu har ateşimizin kıvılcımı, esmer çocuğun gülüşü, ekmeğimiz tuzu olmuştur. Berkin Elvan direnişi Mart ayına yeni eklenen bir katliam olurken esasta ve direniş ayına öfkeli bir çentik eklenmiş oldu.

İstanbul

Ümraniye Katliamı'nın 19. yıldönümü dolayısıyla 1 Mayıs Mahallesi'nde **Partizan**, HDP, **KÖZ**, PSAKD, **Alinteri** ve katliamda yaşamını yitirenlerin ailelerinin oluşturduğu **15 Mart Platformu**, her yıl olduğu gibi bu yıl da ilk olarak mezarlıkta bir anma gerçekleştirdi. Daha sonra da Cemevi'nde yemek verildi ve ardından yürüyüş düzenlendi.

Yürüyüş boyunca Berkin Elvan için **"Berkin'in katili, AKP'nin polisi"**, **"Berkin Elvan, 15'inde bir fidan"** sloganları hep ağızdan haykırıldı. Ayrıca yürüyüş boyunca **"Katil devlet hesap verecek"**, **"Devrim şehitleri ölümsüzdür"**, **"15 Mart şehitleri ölümsüzdür"** sloganları haykırıldı. Yürüyüş boyunca Gezi İsyanı'nda yaşamını yitiren **Mehmet Ayvalıtaş** ile annesi **Fadime Ayvalıtaş**'ın, **Ali İsmail Kormaz**'ın, **Ethem Sarsülük**'ün ve **Berkin Elvan**'ın fotoğrafları da en önde taşındı. Açıklamanın sona ermesinin ardından 15 Mart katliamında yaşamını yitiren 5 emekçinin vurulduğu yere karanfiller bırakılarak anma sona erdi.

Mersin

Mersin Üniversitesi öğrencileri Xalepçe Katliamı'nın yıldönümü nedeniyle 14 Mart günü Fen-Edebiyat Fakültesi önünde biraraya gelerek Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü. Yapılan açıklamada Xalepçe katliamında yaşamını yitirenlerin anısı önünde saygı ile eğildiklerini ve katliamı kınadıklarını söylendi.

İstanbul

* HDP Giresun, Ordu, Urla, Aksaray ve en son Fethiye'de gerçekleştirilen faşist saldırıları protesto etmek için Kadıköy İskele'de **10 Mart** günü bir eylem gerçekleştirdi.

* HDP'ye yönelik saldırılarla ilgili imza kampanyasına dair 15 Mart günü basın toplantısı düzenlendi. La Martine Otel'de **"HDP yalnız değildir"** çağrısıyla toplanan akademisyenler, yazarlar, sanatçılar ve gazetecilerin imzasının bulunduğu imza metninde saldırılara karşı acilen önlem alınması gerektiği aktarıldı.

* 2011 seçimlerinde milletvekili seçilmelerine rağmen tutuklulukları devam ettirilen ve kısa bir süre önce tahliye olan BDP milletvekilleri; **Selma İrmak**, İbrahim Ayhan, **Faysal Sarıyıldız** ve Gülser Yıldırım ile bağımsız milletvekili **Kemal Aktaş**, HDP'ye yönelik başlatılan ırkçı furyanın ardından HDP'ye katılma kararı aldıklarını bir basın toplantısı ile duyurdular. HDP Eşbaşkanı **Sebahat Tuncel** ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanı Adayı **Sırrı Süreyya Önder** ile birlikte 14 Mart günü Cezayir Toplantı Salonu'nda basına bilgi verildi.

İzmir

HDP, Fethiye'de kendilerine dönük faşist saldırıları ve Berkin Elvan'ın katledilmesini 11 Mart günü protesto etti. Eylemde Konak'tan eski Sümerbank önüne kadar sloganlarla yüründü. İrkçı saldırılar karşısında geri adım atılmayacağını ve çok daha fazla çalışmalarını belirten HDP'liler adına İzmir İl Başkanı **Cavit Uğur**, HDP'ye dönük yapılan saldırıları özetleyerek, Fethiye'de tabelalarının indirilmesinin saldırganları cesaretlendirdiğini vurguladı. Saldırıların örgütlü olduğuna dikkat çeken Uğur, herkesi ses çıkarmaya çağırdı.

Bursa

HDP Bursa'da yerel seçimlerle ilgili HDP Eşgenel Başkanı **Sebahat Tuncel**'in katılımıyla 10 Mart günü Salı Pazarı alanında bir miting gerçekleştirdi. Seçim otobüsünden, Yıldırım Belediye Başkan Adayı **Hüse-**

yin Armağan, Büyükşehir Eşbaşkanı Adayı **Nurkan Çelik Büyük** ve **Hasan Özaydın**'da halkı selamlayarak birer konuşma yaptılar.

Konuşmacıların hepsi, HDP'ye yönelik yaşanan ırkçı faşist saldırılara vurgu yaparak saldırıları kınadı.

Eskişehir

15 Mart günü HDP Eşgenel Başkanı **Ertuğrul Kürkçü** ve HDP Eskişehir il ve ilçe eşbaşkanı adaylarının katılımıyla Odunpazarı'nda bir miting gerçekleştirildi. Burada konuşan HDP Eşgenel Başkanı **Ertuğrul Kürkçü** **"Bizler sadece belediyelere değil aynı zamanda bu işkencecileri, katilleri, hırsızları tarihin tozlu sayfalarına gömmeye de adayı. Ve bunları temizleyeceğiz"** diyerek konuşmasına başladı ve **"15 yaşında bir çocuğu öldürmeyi görev bilen insanları göndermek bizim görevimizdir. Tayyip Erdoğan, Berkin Elvan'ın ölümünden sonra 'Biz çocuklarımıza sapan vermeyiz' diyor. Evet, siz çocuklarınıza odun verirsiniz; bizim çocuklarımıza, Ali İsmail Korkmaz'a olduğu gibi ara sokaklarda saldırmaları için"** dedi. Mitinge YDG okurları da katıldı.

Antakya

15 Mart günü Antakya'nın yeni ilçelerinden birisi olan Defne'de Uğur Mumcu Meydanı'nda HDP Eşbaşkanı **Ertuğrul Kürkçü**, sanatçı **İlkay Akkaya** ve **Ferhat Tunç**'un katılımıyla bir miting gerçekleştirildi. Miting **Berkin Elvan**'ı anma mitingine dönüştürüldü. **Yeni Demokrat Gençlik** ve **Partizan** okurlarının da katıldığı miting çekilen coşkulu halaylarla Ferhat Tunç'un Newroz ezgisi ve vurgusuyla sonlandı.

"HIRSIZ VE KATİL"İN FAŞİST TERÖRÜ VARSA İSYANIMIZ VAR!

Bu toprakların halkı yüzyıllar önce kendi ozanıyla dile gelmiş; "Ferman padişahınsa dağlar bizimdir" diye. Günümüzde değişen pek bir şey yok! Hırsız ve katil "padişah" miting meydanlarından buyuruyor; polisi-iti-miti azgın bir terörle halka saldırı-maya ve "destan yazmaya" devam ediyor. Bu durum, devletin niteliği gereği böyledir.

Bu somut durumu Berkin Elvan'ın cenazesi ve sonrasında bir kısım burjuva-feodal medyanın tutumunda net olarak görebiliriz. Bir kısım medya "vicdan" diye, Berkin Elvan'ın katledilmesini "kullanarak" T. Erdoğan'a yöneliyor. Açık ki halkın katledilen çocuklarını kendi iktidar dalaşında kullanıyorlar. Bu kalemlerlerin samimi olmadığı, katledilen Kürt çocuklara karşı yaklaşımlarıyla test edilebilir. TC faşizmi ilk defa çocuk katletmiyor ki! (1988-2014 arasında çoğu Kürt olmak üzere 576 çocuk katledildi.)

Ne yazık ki AKP gitse ve yerine CHP gelse de bu memlekette çocuklar katledilmeye devam edecektir. Çünkü memleket topraklarında faşizm şu ya da bu parti sorunu değildir. Dün AKP olmadan da çocuklar öldürülüyordu bu topraklarda, bugün AKP eliyle katlediliyor.

Kürt çocuklarının katledilmesinde "lal olan" medyanın Berkin Elvan'a yönelik ilgisi bu nedenle samimi değildir. Bu "sahip"lenişin arka planında hakim sınıflar arasında yaşanan iktidar dalaşı vardır. Çünkü bizler, -Osmanlı'da dahil olmak üzere- tarihten biliyoruz ki bu topraklarda halkın iktidara yönelik doğal tepkisi ve muhalefeti hakim sınıflar arasındaki dalaşta her zaman yedeklenmek istemiştir. Çünkü komprador burjuvalar ve toprak ağaları bir yandan halka yönelik faşist terör uygularken, diğer yandan da bu terörünü maskeleye-

Yeni çıkartılan yasalarla faşist diktatörlük kendisini tahkim ediyor. Tayyip ve şürekası bir yandan hırsızlıklarının üzerini örtmek için "Silivri'yi" yeni düşmanlarına hazırlarken, diğer yandan ise kendi kliğinin arkasındaki halk desteğini tahkim etmek için halkı kamplaştırıyor!

cek bir meşruiyet arayışı içinde olmuşlardır. Dün Kemalistlerin başta Kürt ulusu olmak üzere, ezilen çeşitli milliyet-mezhaplere ve komünistlere, devrimcilere yönelik faşist terörünün "gericilik"le mücadele, "dış mihrakların oyununa gelenlerle mücadele" olarak meşrulaştırılmaya çalışılması günümüzde AKP tarafından bu kez de -kısmi değişikliklerle- İslamcı söylemler eşliğinde devam ettiriliyor!

Ama her şart altında hakim sınıfların değişmeyi "vatan-millet-bayrak" edebiyatıyla halk kitlelerini kendi klikleri arkasında yedekleme ve faşist diktatörlüklerini devam ettirme çabası olmuştur. Bu değişmeyen temel üzerinden hakim sınıflar kendi aralarında kah kapışarak kah koalisyonlar ama mutlaka halk düşmanlığıyla iktidarlarını sürdürmüşler.

17-25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonu sonrasında AKP'nin temsil ettiği klik, Gülen Cemaati'yle yaşadığı dalaşta cepheyi daraltarak amacıyla "Ergenekon" kapılarını açıyor. Ergenekon tutuklularını tahliye eden AKP, Balyoz tutuklularını tahliye etme ve dünün "darbeci hain"lerinin yerine, bugünün "darbecileri hain"leri olan Gülen Cemaati üyelerini koyma hazırlıkları yapıyor.

Yeni çıkartılan yasalarla faşist diktatörlük kendisini tahkim ediyor. Tayyip ve şürekası bir yandan hırsızlıklarının üzerini örtmek için "Silivri'yi" yeni düşmanlarına hazırlarken, diğer yandan ise kendi kliğinin arkasındaki halk desteğini tahkim etmek için halkı kamplaştırıyor! Miting meydanlarında "bölücülük" yapıyor! Bununla da yetinmeyip, örgütlediği eli sopalı faşistleri halkın ve devrimcilerin üzerine salıp ardından bir de "mağdur" edebiyatı yapıyor!

KİTLE HAREKETİ YÜKSELİRKEN!

Faşizm kendi içindeki klik dalaşı bahanesiyle yeni yeni faşist yasalar çıkartılırken, saldırganlık sadece Gülen Cemaati'ne yönelik olmayacak ve hatta esas muhatap halk hareketi olacaktır. Halk kitlelerinin sokakta yükselen hareketi, hem pratikte artan faşist terörle hem de yasal faşist uygulamalarla bastırılmaya çalışacaktır. İnternet yasasının ilk muhata-

bının RedHack olması bu açıdan anlamlıdır.

Sürecin esas olarak bu yönlü seyredeceği, Ergenekoncuları bırakan TC "adalet"inin, mevzu bahis Kürtler ve devrimciler olduğunda, bilinen faşist yüzünü sergilemekte bir an bile tereddüt etmediğinden rahatlıkla anlaşılabilir. KCK tutuklularının, Ergenekon tutuklularıyla aynı hukuki statü olmalarına rağmen, "terör örgütü hala aktif, dağa gidebilirler" gerekçesiyle tahliye edilmemesi ancak ve ancak "Türk Milleti" adına karar veren faşist kafaların işi olabilir! Ancak kabul etmek gerekir ki tüm bu harala gürele içinde faşist devlet geleneksel tavrını sürdürmekte gayet başarılıdır. İlk tahliye edilenlerin Hrant Dink'in katledilmesine iştirak eden ve Zirve Yayınevi'nde insanları sırf Hıristiyan oldukları için katledilen olması bunu gösteriyor.

Özellikle ırkçı şovenist oldukları kuşku götürmeyen, ellerinde Kürt halkının ve devrimcilerin kanı olan kimi Ergenekon katillerinin salınması süreciyle eşgüdümlü olarak HDP'ye saldırıların yaşanması tesadüf değildir. Günümüzün moda değimiyle; "zamanlama manidar!" Bu topraklarda hiçbir faşist saldırı yoktur ki devletin parmağı olmasın! Çünkü faşizm ülkemizde devlet eliyle yukarıdan aşağıya örgütlenmiştir. HDP'ye yönelik faşist saldırılarda da bu nedenle mutlaka ama mutlaka devlet parmağı vardır. İster doğrudan, ister gizli kapaklı örgütleyip sokaklara salınanlara göz yumarak olsun bu böyledir.

Faşizmin HDP'ye saldırısı sadece basit bir Kürt düşmanlığı üzerinden okunmamalıdır. HDP'nin başta Kürt ulusal demokratik hakları olmak üzere bir dizi konuda faşizmi "kemiren" talepler ileriye sürmesi

hedef olmasına yol açmaktadır.

HDP'nin var olan burjuva-feodal siyaset ortamında, bir ikinci yol olarak alternatif olma tehlikesinin bulunması saldırılara muhatap olmasını doğurmaktadır.

Dolayısıyla ülkemizdeki çelişkilerin (bu arada Kürt ulusal sorununda) halk yararına gerçek anlamıyla çözümün yolunu da göstermektedir. Bu saldırganlık bize ayrıca ülkemizde demokrasi mücadelesinin başarılı olabilmesinin esas yolunda teyid etmektedir.

Gezi İsyanı'nda iyiden iyiye açığa çıkan halk muhalefeti, aradan neredeyse bir yıl geçmesine rağmen kah alçarak, kah yükselerek sokakları terk etmiyor. Barikat ateşleri yanmaya devam ediyor. Halk muhalefetine barikat ısrarı Berkin Elvan'ın cenazesi sonrasında ülkenin birçok bölgesinde gerçekleşen polis saldırısı ve direnişle bir kez daha kanıtlanıyor. Bu durum bizlere var olan görevlerimizi hatırlatıyor. En başta da Berkin'i uğurlayan kitleyle Newroz alanlarını doldurmayı!

Halk hareketi esas olarak kendiliğinden bir seyir izlemektedir. Bu olumsuzluğun -ki bu devrimcilerin eksikliğidir- yanında halkın sokak ısrarı dikkate değerdir. Bu durum iyidir ve devrimcilere halk hareketiyle daha fazla ilişki kurma, her barikatta yer alma ve Gezi'yle Lice'nin birleştirme görevini yüklemektedir.

Bulutlar fırtına biriktirmektedir. 30 Mart yerel seçimleri sonrasında kitle hareketinin yükseleceği öngörülebilir. Kitleler güç biriktiriyor. Kendiliğinden kitle patlamalarının yaşanması olasıdır. Barikat başlarında "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam" sloganıyla sürece hazırlanalım!

“Tıp Bayramı’nı kutlamıyoruz”

MERSİN

Mersin Sağlık Hakkı Meclisi’nin çağrısı ile bir araya gelen sağlık emekçileri, 14 Mart Tıp Bayramı dolayısıyla sağlık alanında yaşanan sorunları protesto etmek amacıyla bir günlük iş bıraktı. Açtıkları siyah pankartlarla hükümetin sağlık alanındaki politikalarının sağlık sistemini yok ettiğine dikkat çeken sağlık emekçileri, polis tarafından öldürülen **Berkin Elvan’ı** andı.

İZMİR

Yüzlerce sağlık emekçisi 14 Mart Dünya Tıp Bayramı dolayısıyla SES öncülüğünde İzmir İl Sağlık Müdürlüğü’ne bir yürüyüş düzenledi. Tıp Bayramında değil grevde olduklarını, daha iyi koşullarda daha nitelikli sağlık hizmeti vermek istediklerini belirten sağlık emekçileri taleplerinin yazılı olduğu pankartlar arkasında Basmane Meydanı’nda eylem yaptı.

İSTANBUL

16 Mart’ta Tünelde toplanan İstanbul Tabip Odası’na bağlı hekimler sloganlarla Fransız Konsoloslugu önüne geldiğinde önleri, çevik kuvvet polislerinin barikatıyla kesildi.

Barikatın kaldırılması için görüşme yapan İTO yetkilileri sonuç alınamaması üzerine Valiliği aradılar. Valilikten de olumlu yanıt alınamaması üzerine, polis barikatını protesto eden konuşmaların ardından etkinlik burada gerçekleştirildi. Açıklamanın ardından hazırlanan çelenk Gezi İsyanında yaşamını yitirenlere atfedilerek polis barikatı önüne bırakıldı. Çelenge ayrıca Berkin Elvan’la simgeleşmesi nedeniyle ekme konuldu.

İskandinav Parke işçileri eylem yaptı

Kartal: 5 aylık ücretleri ile kıdem ve ihbar tazminatlarını ödemedi ortadan kaybolan patronlarından haklarını almak için eylemlerini sürdüren İskandinav Parke işçileri, patronları Selim Süslü ve Ömür Taplak’ı bu kez çalıştıkları Altunizade’deki Şehrizar Konakları’nın önünde teşhir etti.

İşçilerin patronlarını teşhir ettiği konaklar, geçtiğimiz günlerde ortaya çıkan rüşvet ve yolsuzluk operasyonlarının başladığı 17 Aralık günü, Başbakan Erdoğan ile oğlu Bilal Erdoğan arasında geçen görüşme kaydında “**ortadan kaldırılacak paraların**” bir bölümü ile ev alındığı ve bu evlerin Şehrizar Konakları olması dikkat çekti.

Dolmuş şoförleri grevde

H. Merkezi: Ardahan’da dolmuş hattı ihalesini protesto eden şoförler, otogar önünde greve gitti. Dolmuş şoförleri, mevcut 45 dolmuşun şehir içinde çalıştığını dile getirerek, “**Kampüs Çatak tarafında açıldığı için buraya dolmuş alınması gerekir ki öğrenci mağdur olmasın dedik**” dediler.

Mağduriyetlerinin hiçbir yetkili tarafından dikkate alınmadığını dile getiren işçiler “**Belediye Başkanı bırakın bizimle görüşmeyi, bizi kale bile almıyor. Bu mücadele şimdi başlamıyor 4 aylık bir süresi var. Bu ihalenin devam etmesi durumunda belediye binası önünde bir aracımızı yakarak ihaleyi protesto edeceğiz**” dedi.

“Yılan bize dokunmadan bin yıl yaşamaz!”

İstanbul: Kazova ve Greift’ten sonra bir işgal haberi de Davutpaşa’daki Moda Çorap Fabrikası’ndan geldi. 55 işçinin çalıştığı Moda Çorap Fabrikası’nda işçiler aylardır maaşlarını alamıyorlar. Bu esnada patronlarının makineleri satıp kaçacağı sırada fark eden işçiler fabrikayı işgal etmeye karar verdiler.

Moda Çorap, 1998 yılında kurulan başta İtalya olmak üzere birçok ülkeye çorap ihraç eden bir fabrika. 55 işçinin çalıştığı fabrika iflas ettikten sonra “Büyüyeceğiz” deyip 8 saatlik iş gününü 12 saate çıkarmış. Patron bu yalanı daha fazla sürdürmeyince 10 Mart’ta makineleri kaçırmaya kalkmış. Durumu fark eden işçiler makineleri kaçırmaya engel olmak için fabrikayı işgal ettiler. Süreci kendilerinden dinleyelim:

- Fabrikayı işgal etmeye nasıl karar verdiniz?

- Yazgülü Ayyıldız: Bu yeni bir süreç değil, yaklaşık bir senedir maaşlarımızı düzenli alamıyoruz. Neredeyse 20 gün gecikmeli alıyorduk maaşlarımızı. 16 tane makine satmışlar, arkadaşlar fark eder etmez müdahale ettik. Fabrikayı işgal etmekten başka bir çözüm yolu bulamadık. Bir an önce bütün mallara el koyduk. İşçilerden komisyon oluşturduk, temsilci seçtik patronla konuşmak için.

Patron da “**Benim yapacağım bir şey yok en fazla maaşlarınızı verebilirim. Maaşlarınızı da ancak içerideki ürünleri verirsiniz alırsınız**” dedi. Emeğimizi vermek için bizimle pazarlık yapmaya kalkışıyor. Avukatlarımızla birlikte mal varlığına el koyduk. Hukuki boyutu ile el koyduğumuz malları taşıdık. Fabrikanın kapanma ve el değiştirme olasılığı var. İflas etti diye gösteriyorlar aslı da iflas falan değil İtalyan olan ortakla anlaşamıyorlar, kendileri zarar görmeden bu işin içinden çıkmak istediler ama yapamadılar.

Aslında biz işsiz kalmamak için çalıştık burada. Türkiye koşullarında hangi fabrikaya gitseniz emeğiniz sömürülüyor, 11 saat çalıştırılıyorsunuz. Bunun tek sebebi bizim örgütsüzlüğümüz. Ama biz emeğimizin karşılığını alana kadar buradayız. Biz kararlıyız, burada betonların üzerine karton sererek uyuyoruz. Burayı terk etmeye hiç niyetimiz yok.

- Sendikaya üye olmayı düşündünüz mü?

- Sendikamız yok. Üye olmayı da hiç düşünmedik ama eksikliğini mağdur olunca anladık. İşyerlerinde örgütlülük çok önemli, örgütlü değilseniz ne yapacağınızı bilemiyorsunuz.

Sendika sonuçta işçi haklarını savunan bir rehber oluyor, yol gösteriyor. Onun için hiçbir işyerinde sendika istemiyor patronlar.

“Bize dokunmayan yılan bin yıl yaşamıyormuş”

- Sendikalı değilsiniz, işgal kararını nasıl aldınız?

- Zeynel Çubuk: Dört seneyi aşkındır burada çalışıyorum. Son üç senedir ikramiyelerimiz verilmiyor. İnsanın canı yandığı zaman illa birilerinin söylemesine gerek yok, bizim sendikayı bekleyecek halimiz kalmamıştı örneğin. Daha önce 8 saat çalışıyorduk, şu anda 12 saat çalışıyoruz ama mesai de yok. Bu baskılara “artık yeter” dedik ve çözümü grevde bulduk. Direnişin 4. günü, haciz memurları geldi, içeri sokmadık. En önde kadın arkadaşlar vardı.

- Daha öncesinden işten atılmalar olmuş, o zaman neler oldu?

- O zamanlar tuzumuz kuru olduğu için hiç sesimizi çıkarmadık. Bize dokunmayan yılan bize dokunmadan bin yıl yaşamıyormuş. Hatta işten atılan arkadaşlarımızdan biri destek vermek için geliyor her gün buraya. Yaptığımız hatayı ancak canımız yandığında anladık ama artık çok geç.

Bu arada dayanışmayı büyütme için dışarıdan da ziyaretçilerimiz oluyor. Direnişimizin 2. gününde HDP’li Esenler ve Bayrampaşa eşbaşkan adayları ziyaret

ettiler. Bütün işçilerin her zaman arkasında olduklarını ve gerekirse tüm ihtiyaçlarımızı karşılayacaklarını söyleyerek bize destek verdiler.

“Onları en iyi ben anlıyorum”

İşten çıkarıldığında çok destek göremeyen işçilerden **Hasan Duman** ile de sohbet ettik.

Hasan Duman: Burada temizlikçi olarak başladım. Dört ağır ameliyat geçirdiğim için ağır işlerde çalışmıyordum. İşe girerken bunu biliyordu patron ama belirli bir süre sonra bana 2 bin lira para vererek beni işten attı. Verdiği parayı da zaten parça parça verdi. Ben direndim ama “**Sen artık işime yaramıyorsun. Seni işten çıkarmam lazım**” deyip işten çıkardı. “**İstedğin mahkemeye de başvurabilirsin. İşte kapı orada**” dedi. Pek destek göremedim. Elimden bir şey de gelmedi, ne okumam var ne de yazmam. Bugün de arkadaşlarımdan direnişte olduklarını duydum, desteğe geldim. Ben işten atıldığımda arkadaşlarım hiçbir şey demediler. Çok zoruma gitmişti. Ama şu anda onları en iyi ben anlıyorum. Kızgın değilim. Umarım başarırlar.

İHD’den suç duyurusu

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi 11 Mart Çağlayan Adliyesi’nde, hiçbir yasal karar olmamasına rağmen Taksim Meydanı’nın eylemlere kapatılmasına ilişkin Başbakan R. T. Erdoğan, İçişleri Eski Bakanı Muammer Güler, İçişleri Bakanı Efan Âla ve İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu hakkında suç duyurusunda bulundu.

Suç duyurusu öncesinde İHD İstanbul Şube Başkanı **Ümit Efe** yaptığı basın açıklamasında, ifade özgürlüğünün hukuksuz ve yasadışı bir şekilde engellendiğini belirterek, “**Özgürlüklerden korkanlar insanları susturmaya çalışmakta, sessiz, karşı çıkmayan, itaat eden bir toplum yaratmaya çalışmaktadırlar**” dedi.

Yerel seçimler ve işçi sınıfının talepleri

Genel seçimler kadar yerel seçimler de işçi sınıfı açısından önemli araçlardır. Seçimlerde nasıl bir tavır alınacağı bir siyaset için stratejiye bağlı taktiksel bir durumdur. Bazen seçimlerde oy kullanılmaz, bazen bağımsız girilir, bazen ittifak kurulur. Siyasi olarak süreç değerlendirmesinin ortaya çıkardığı sonuçlara göre hareket edilir.

Ancak yerel seçimler genel seçimlere göre daha fazla üzerinde durmamız gereken süreçlerdir. Elbette seçimlerin genel ya da yerel olması nihai olarak siyasi değerlendirmelerden bağımsız ele alınamaz. Çünkü genel durumun belirlemeleri yerellerde ortaya çıkan sonuçlara göre belirlenmektedir. Bu nedenle yerel alanlar doğru politikaların oluşmasında önemli yerde durmaktadır.

Bu önemin her alan üzerinde birebir oluşması ya da yaratılmasını beklememeliyiz. Bu nedenle yerel seçimlere aynı zamanda sistem sınırlarını unutmadan yerel iktidar sorunu olarak bakılmalıdır. Yerel iktidar sorununun nasıl ele alınması gerektiği ise bir program sorunudur. Bu, aynı zamanda ittifaklar sorunudur. Bunlar göz ardı edilerek yerel seçimleri tartışmak ya da seçimlerde tutum belirlemek, genel olarak amaca hizmet eden sonuçlar yaratmaz. Daha çok geçici sonuçlar yaratır.

Bugüne kadar yerel seçim deneyimlerinin oluştuğunu söyleyemeyiz. 2000'ler sonrası BDP ile başlayan süreç dışında deneyim yok denecek kadar azdır. Bunun olmaması tam da genel olarak seçimlerin siyasi değerlendirmelere göre ele alınmasına yönelik bir durumdur. Yereller bu konuda daha fazla üzerinde tartışılan alanlar olmaya başladı.

Ancak buralarda daha çok muhtarlıklar üzerinde düşünce oluştu. Bugün yerel seçimlerde ortaya çıkan sonuca bakıldığında aslında yerel seçimlerde de genel seçim

gibi siyasal kamplaşmalar yapılmaktadır. Siyaset seçimleri iki kutba sıkıştırarak sonuç almak istemektedir. Alternatif araçlar yok sayılmaktadır. Mevcut alternatifler de yerellere dair söyleyecekleri yok denecek kadar yetersiz bir bakış açısıyla mesele ele alınmaktadır. Oysa o kadar büyük olanaklar bu süreçte oluşmaktadır ki siyasi darlık, anlaşılama ve sürecin yeteri kadar görülmesi nedeniyle genel olarak arkasından sürüklenilmektedir.

Seçimler ve işçi sınıfının talepleri

Sınıfın örgütlenmesinde kullanılan diyalektik biçim olarak; sınıf öncelikle ekonomik ve demokratik talepleri üzerinden örgütlenerek siyasallaştırılır. Yerel seçimlerde de süreci, merkezi iktidar sorununu dikkate alarak örgütlemeliyiz. Bu noktadan baktığımızda büyük şehirler başta olmak üzere, sürecin hangi biçimde olması gerektiği zaten ortaya çıkar. Yerel seçimlerde köy, mahalle, ilçe, il, büyükşehirler... tek tek üzerinden söz edilemez.

Ancak yerel seçimler yerel inisiyatif ise bulunulan yerin iktidarında da bölgenin inisiyatifi öne çıkarılmalıdır. Bu, seçimlerin bir yanını oluştururken diğer yanı ise yerelerde işçi sınıfının yaşadığı sorunlar ve talepler de bu sürecin başka bir yanını oluşturmaktadır. Bu nedenle yaşadığımız yerin nasıl olmasını isterken nasıl yapılacağını da birlikte söylemeliyiz.

Siyasi olarak bu dönemde yerel seçimlerin iktidar kavgasında deyim yerinde ise **çivisi çıkmış** denen, bizim bildiklerimiz ama halkın da öğrendikleri rüşvet ayakkabı kutularında yatak odalarında görülmektedir. Böylesi bir dönemde yerel yönetim seçimleri yapılacaktır. Çelişkinin bu kadar gerçekçi olduğu dönemler azdır. Ancak sermaye kendisini yapılandırıyor. Alternatifini kendisi buluyor. **Halkın seçenekleri onların en çok korktukları sonuçtur.** Bugün bizler açısından da seçenekleri yaratacak alternatif programlar etrafında örgütlenilmesi koşulları giderek artmaktadır.

Yerel seçimler de bu nedenle işçiler açısından ele alınırken ortaya konulacak talep ve bunu etrafında oluş-

turulacak bir mücadele sürecini yaratmalıyız. Yerel yönetim seçimlerinde yerel sorunlar konuşulmazken, aynı zamanda işçi sınıfının bu alandaki sorunları hiç konuşulmamaktadır.

Taşeron uygulamasının 1994 yılında bu alanda başlandığını ve bugün her yerde yapıldığını görmekteyiz. İşçi sınıfının en önemli sorun taşeron uygulamasının kaldırılması ise hiç kimsenin gündeminde olmadı, olmayacaktır. En büyük sayısal oranın biri olan belediyelerde taşeronda çalışan işçiler taşeron uygulamasının ortadan kaldırılması için mücadele etmeliyiz.

Aynı işi yapan, işçiler aynı güvenceye sahip olmalıdır. Taşeron kadrolu ayırımına son verilmesini örgütlemeliyiz. Aynı işi yapan işçiler aynı ücreti almalıdır. Taşeron kadrolu sözleşmeli ayırımı kaldırmak için, her işçi sendikalı olmalıdır. Örgütlenen her işçiyle sözleşmeler yapılmalıdır. Bunun için yasal olarak taşeron nedeniyle ortada bulunan engeller kalkmalıdır.

Çalışan işçiler için yeteri kadar ücretsiz çocuk yuvaları kurulmalıdır. Belediyelerin hizmet alanları içinde bulunan diğer işçi çalışan her yerde ortak yerel inisiyatifler kurulmalıdır. Bu gibi talepler işçi sınıfının özellikleriyle de belediyeler özgülünde ortaya süreceği talepler olmalıdır. Yerel sorunlara dair buralardan müdahaleler geliştirmelidir.

AVM yangınında ölen işçiler anıldı

H. Merkezi: Esenyurt'ta bir alışveriş merkezi şantiyesinin çadırlarında çıkan yangında yaşamını yitiren 11 işçi, ölümlerinin 1. yıldönümünde anıldı. İşçilerin yanarak katledildiği yere karanfiller bırakılarak saygı duruşu yapıldı.

İşçi Ölümüne Son Platformu tarafından 10 Mart günü gerçekleştirilen eylemde kitle Marmarapark AVM'nin önünde toplandı. Aralarında hayatını kaybeden işçilerin ailelerinin de bulunduğu kitle "**Marmara AVM patronları öldürdü, hesabını soracağız**" yazılı pankart açtı. Eylemde açıklamayı ölen işçi **Ahmet Yağal**'ın eşi **Selma Yağal** yaptı. Yağal, "**Hala devam eden davada görüyoruz ki, yasalar patronlardan yana işliyor**" dedi. Kitle işçilerin fotoğraflarını bırakıp üzerine karanfil atarak eylemi sonlandırdı.

Emekçinin Gündemi

Özel istihdam büroları ve kiralık işçiler (1)

AKP hükümetinin son dönemde emeğe yönelik saldırılarında ön plana çıkan konu kıdem tazminatının kaldırılması, fona devredilmesidir. Ancak hükümet çalışma yaşamına dair değişiklikleri bir paket şeklinde ele almaktadır. Kıdem tazminatı dışında gündemdeki diğer iki konudan biri taşeron çalışmayı her alanda yaygınlaştırmakken, ikincisi özel istihdam bürolarının kurulması ve işlevsel hale getirilmesidir.

Paketin üç başlığı da birbirinden tehlikeli ve sorunludur. Ülkemizde taşeron çalışma ve bu çalışma türünün yarattığı güvencesizliğin boyutları artık net bir şekilde bilinmektedir. İşçi sınıfı taşeron çalışmaya dair örgütlenme ve mücadele deneyimleri de kazanmaktadır. Ancak bu yazıda üzerinde duracağımız konu, ülkemizde işlevi pek bilinmeyen "özel istihdam büroları"nın ne olduğudur.

Ülkemizde özel istihdam büroları kurulmaktadır ancak henüz tam anlamıyla işlevsel hale gelmemiştir. Gerekli yasal düzenlemelerin ardından çalışma yaşamımızda daha görünür ve etkin hale gelecektir. Özel istihdam büroları basitçe iş ve işçi bulma kurumlarının özel sektör versiyonu değildir. İşçilere iş bulmaya yardımcı olan, onları iş arayanlara yönlendiren ve karşılığında komisyon alan bu bir tür "emlakçılık" nasıl işlemektedir? **İki Patronlu, Aşırı Düzensiz Bir Çalışma Yaşamı: Türkçede "özel istihdam büroları"** denilse de bu bürolar, Avrupa'da "**Geçici İşçi Büroları**" (Temporary Work Agencies), Almanya'da "**Kiralık İşçi Büroları**" (Leiharbeit) olarak adlandırılmaktadır.

Özel istihdam büroları güvencesiz çalışmanın doruk noktalarından biridir ve Türkiye'ye ya da AKP hükümetine özgü bir buluş değildir. Avrupa'dan ülkemize "ithal" edilen bir kurumdur ve mevcut sosyal devlet uygulamalarını hızlı şekilde kemirmektedir. **Özel istihdam bürosu bir patronudur.** Bakmayın küçük bir bürosu olmasına veya üretim yapacak-hizmet verecek geniş bir mekânının olmamasına; işi rast giderse binlerce çalışanın patronu olabilme imkânına sahiptir.

Özel istihdam bürosu kendisinden işçi talep eden firmalara işçi "servis etmektedir". İşçi ihtiyacı olan fabrikalar, firmalar, işçileri kadrolu veya sözleşmeli olarak kendisine bağlı çalıştırmak yerine, özel istihdam bürolarından diledikleri sayıda işçiyi, diledikleri gün kadar kiralamaktadırlar.

Kiralanan işçinin, süresi veya işi bittiğinde o fabrikayla veya işyeriyle bağı kesilmektedir. Bu durumda işçi, bağı olduğu özel istihdam bürosunun kendisini kiralayacağı yeni işyerine gidecektir. Dolayısıyla işçi için düzenli, kurallı bir işyeri hayal olacaktır. Bir işyerinde üç ay, diğerinde beş ay, öbüründe dokuz ay çalışabilecektir. Farklı semtlerde, farklı işyerlerinde çalışmaya mecbur kalacaktır. Aynı işi yapmak yerine "yapabileceği işler listesinden" seçilen çok çeşitli işlerde çalışabilecektir.

Kiralık işçinin bir değil, iki patronu vardır. Asıl patronu kendisine maaş veren, sigortasını yapan, nerede, ne kadar süre çalışacağını bildiren özel istihdam bürosudur. Diğer patronu ise gittiği işyerinde çalışma sürecin de ne yapacağını, nasıl çalışacağını belirleyen kiralandığı işyeridir. Beğenilmezse rahatlıkla kiralandığı büroya geri gönderilebilmektedir. Kiralık işçinin maaş-sigorta açısından muhatabı özel istihdam bürosu, yapacağı işin sayısı ve kalitesi konusunda muhatabı ise kiralandığı işyeridir. Buna **üçlü ilişki** de denilmektedir: **Kiralık işçi, özel istihdam bürosu ve müşteri firma.**

Kiralanan işçi gönderildiği işyerinde kısa bir süre çalışabileceği gibi yıllarca da çalışabilir. Bu konuda işçiye tanınan hiçbir inisiyatif yoktur. Örneğin Almanya'da fabrikalarda kadrolu işçilerin yanında taşeron işçiler ve kiralık işçiler birarada yıllarca çalışabilmektedir, ücretlerin düzeyi ve ücreti aldıkları şirketler ise farklıdır. Ücretler kadrolu işçiden taşeron işçiye ve kiralık işçiye doğru giderek düşmektedir. (**Devam edecek**)

Yeni güne, yeniye gebe Newroz!

Her gün gençler Dehaq'ın askerleri tarafından başları kesilmek üzere götürülürken Kawa'nın aklına **başkaldırı** fikri gelir ve bu konuyu etrafında güvendiği birkaç kişiye açıklar. Demirci dükkanında demirden savaş malzemeleri olarak **Gürz-ü Kember, Kér** gibi araçlar yapar ve bir taraftan da başkaldırı için etrafındaki eğitimci.

Bu hareket yavaş yavaş yayılmaya başlar. Mart ayının 20'sini 21'ine bağlayan gece zalim Dehaq'a karşı direniş başlar. O gece kralın sarayı direnişçiler tarafından ele geçirilir. Aynı zamanda bu direniş Dehaq'ın egemenliğindeki bütün topraklarda devam eder. Direnişçiler kendi aralarında dağlarda ateş yakarak haberleşirler. Direniş bittiğinde Kawa'nın halk hareketi Dehaq'ı ve yönetimini devirir. Sevinçle dağlara koşan halk bu ateşlerin etrafında oynamaya başlar.

Newroz takdimindeki ana taban asırlarca Mezopotamya'da hüküm süren Akad ve Asur devletlerinin yerlerine Kasit ve Med devletlerini geçirmelelidir. Yer değiştirmeler, savaşlarla sağlanmıştır. Savaş ve zafer başlangıçlarının etiketi olarak 21 Mart gününü benimsemişlerdir. Her iki zaferin hikmeti güneşin kutsallık inancından alınmıştır. Tüm Newroz mitoloji anlatılarının ortak özelliği halkların hürriyetlerine kavuşma özlemi ve destanıdır. Kelime anlamı "**yeni gün**"dür.

Devletin, kendi halkıyla savaş halinde olduğu günlerin hemen ertesindeyiz. Güya savaş halinin olmadığı "barış" sürecinde. Başlayalı bir yıl geçmesine, Öcalan'ın süreyi aşamalı olarak sadeleştirmesine rağmen sıkıştığı ekonomik ve siyasi bunalımın içinden yalan ve dolanla by-pass yaparak çıkabileceğini söylediği çözüm sürecinde yani. AKP'nin bu samimiyetsiz duruşuna diğer sistem partilerinin ve aygıtlarının ağız dolusu şovenizm kustuğu bu günlerde; Kürt ulusunun demokratik taleplerini karşılamak şöyle dursun, kakol istemeyen halkın üzerine ateş yağdırıldı.

Yukarıda bahsettiğimiz mitolojik öykünün oldukça benzer olduğu; devle-

tin, AKP eliyle her ulustan halkını üzerine tonlarca gaz, su, mermi sığıdığı günlerden geçtik/geçiyoruz. Daha dün, yine bir Newroz arifesinde bir canımızı daha, Berkinimizi koyduk toprağa. Tıpkı daha önce Ceylanımızı, Uğurumuzu koyduğumuz gibi. Tıpkı diğer Gezi şehitleri gibi.

Medeni için Kadıköy, Berkin için Gever ayakta

Günlerin yeni direnişlere gebe olduğu, mücadele için çok sebebimizin olduğu günlerdeyiz aynı zamanda. Yıllarca yalancı medyadan, devletin şovenizm zehiriyle bilincini bulanıklaştırdığı halkın uykusundan yavaş yavaş uyandırdığı bu zamanda **Medeni Yıldırım** için Kadıköy'ün; **Berkin** için Yüksekova'nın sokaklara döküldüğünü gördük. Gezi İsyanı'nın ilk günlerindeki gibi "**Biz acı çekerken neredeydiniz**" söylemlerinin yerini, mücadeleyi ortaklaştırma çabasının aldığını ve bu çabanın karşılık bulduğunu HDP'ye yapılan saldırılardan da anlıyoruz. Kuşkusuz bu saldırıları, şovenizmi; altındaki iskemlenin kaymasından korkan devletin eş zamanlı ve organizeli biçimde örgütlediği halinin birleştirici gücü de oldu.

Diğer yandan Rojava'da yaşanan süreç; özellikle Kürt olmayan ve şovenizmle zehirlenmiş halkın gözünde, verilen ulusal-demokratik mücadeleyi daha meşru zemine oturtma-

sına etkili olduğunu da söylersek yanlış olmayız.

Sözün özü; tüm bu yaşananlar bu toprakların daha çok direniş ve serhildana gebe olduğunu söylüyor bize. Dönem dönem devletin yumuşak tutumu halkın devlet algısını bulanıklaştırırsa da, tam da bugünlerde tüm pisliklerin ortaya saçılması Newroz'a daha sıkı hazırlanmamız gerektiğini gösteriyor bize.

Newroz; dünden daha görkemli, daha militan!

Ehmedî Xanî, bu bayramın devrime, yeni bir adalete, yeni bir zenginliğe, yeni nesil ve otoritelere başlangıç olduğunu ifade etmiştir. Yeni günde, karanlık tarihi sona erecek halkların ümit ışığıdır. Ödenen bedellerin hazinesi, direnişin simgesi Newroz'dur. Biz halkız. Zulmün olduğu yerde isyan ediniz. Zulmü ortak yaşayarsak, isyanı ortaklaştırması gerekeniz. O halde ortak değerimizdir Newroz. O günün özgülük destanında kol kola, can cana, yüz yüze duralım.

Her olayın, her zamanın bir uygun başlangıcı vardır. Özgürleşmenin, mutluluğun, aydınlanmanın sevdalısı olmanın başlangıcı sayılan bayram, bu zaman "yeni gün"de Newroz Bayramı olsun. Newroz'unuz okullarda, fabrikalarda, tarlalarda, sokaklarda kutlu olsun! Newroz piroz be!

(Bir ÖG okuru)

Hevsel'den kirli ellerinizi çekin!

Amed: Direnişin 10. gününde (10 Mart) TMMOB Şehir Plancıları Odası Hevsel direniş alanına gelerek basın açıklaması gerçekleştirdi. Yapılan basın açıklamasında **Necati Uyar**, "**Başta Hevsel bahçeleri olmak üzere, Dicle ve çevresinde doğal yaşamı tehdit eden yapılaşmalar, risk yaratan HES girişimleri her an yeni risk unsurlarının eklenebileceğini de göndermiştir. TMMOB Şehir Plancıları Odası olarak Hevsel bahçelerinde, Dicle Üniversitesi tarafından ağaç kesimleriyle başlatılan tahribatı protesto ediyor, Üniversite yönetimini insanlığa ve doğaya karşı sorumlu olmaya çağırıyoruz**" dedi.

"Berkin bizim de çocuğumuz"

H. Merkezi: Roboskili aileler katledilen çocuklarının bulunduğu mezarlığa, Berkin Elvan'ın fotoğrafının olduğu üzerinde "**Berkin bizim de çocuğumuz**" yazılı dövizlerle geldi. Roboski katliamının üzerinden 115 hafta ve 805 gün geçmesine rağmen hala devletin bir adım atmadığını belirten aileler, "**Adalet arayışımız katliamın ilk gününden bugüne kadar devam etti ve adalet arayışımız sonuçlanana kadar da devam edecektir**" dedi.

Sürekli kendilerini rahatsız eden asker katliamının 800. günü olan 8

Mart gecesi, Roboski katliamından sağ kurtulan **Servet Encü** ve ailesinin evi uzun namlulu silah ile kurşun yağmuruna tutulmasına rağmen ancak sabah gelebileceklerini belirten aileler; "**Katliam girişimlerine hala devam ediyorlar. Berkin Elvan'ı katledenler de tüm katliamları yapanlar gibi sokakta dolaşmaktadır**" dediler.

"Anneleri ağlatan politikardan vazgeçin"

İstanbul: 468. haftada Cumartesi Anneleri'nde Berkin için acı, hüznün ve öfke vardı. **İrfan Bilgin**, "**Berkin'i öldüren polisler için 'talimatı ben verdim' diyen bir başbakanın benim ne talebim olur?**" sözleriyle tepki gösterirken, **Hanife Yıldız** ise "**Bu hiç olmadı Berkin**" dedi.

Eylem, Grup Yorum'un "**Uyan Berkin'im uyan**" parçasıyla başladı. Daha ilk dakikalarda hüznün doruktaydı. "**Bu haftaya evladını kaybeden bir anne Gülsüm Elvan'ın acısı ve çocuğunun kemiklerine kavuşan bir kayıp annesi, Hediye Coşkun'un buruk sevinciyle başladık**" sözleriyle başlayan eylemde sitem ve öfke vardı.

"**Ne sevincimizi yaşatıyor ne de yasımızı doğru düzgün tutabiliyoruz. Devletin politikaları sonucu çocuklarımızı toprağa vermeye devam ediyoruz. Çocuklarımızın faileri ise dokunmazlık zırhına büründürülüyor, ödüllendiriliyorlar**" dediler.

"Katiller serbest, hasta tutsaklar içeride"

İstanbul: Galatasaray Lisesi önünde eylem yaparak hasta tutsakların serbest bırakılmasını isteyen **İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu**'nun 15 Mart'taki eylemi de geçtiğimiz günlerde hasta tutsak **Hasan Kaçar**'ın tahliye edilmesinin sevinci vardı.

Yapılan açıklamada yeni yasal düzenlemelerle Ergenekon sanıklarının, halk katillerinin serbest bırakılmasına tepki gösterilerek "**Hapishaneler bugünlerde boşalıyor. Ancak bırakılanlar arasında hasta mahpuslar ya da tek başlarına yaşamını sürdürmeyecek olanlar yok**" denildi.

Açıklamanın ardından söz alan **Selvi Gülmez**, "**O koskoca cumhurreisi yerin dibine batsın. Berkin'in ailesini aradı. 'Valiyi aradım, bir şey olmayacak' dedi. Ama onlar kendi aralarında şifreli konuşuyorlar, saldırıyorlar. Ama kimse uyumuyor artık. Biz biliyoruz. Millet uyandı, ama geç uyanıldı**" dedi. "**Domuz ipiyle insanları öldürenleri serbest bıraktılar. Hasta tutsakları niye serbest bırakmıyorlar?**" diye soran Gülmez Ana, "**Hasta tutsakların parası yok ki Erdoğan'a versin! Türkiye'yi satanları çıkarıyor ama hasta tutsakları çıkarmıyor**" dedi.

Ve Berkin ve kadın cinayetleri...

Berkin'in yaşamını yitirdiği 11 Mart günü sabah saatlerinde hepimiz kendimizi sokağa attık. Kimimiz Okmeydanı Hastanesi'ne koştuk, kimimiz Berkin'in hastaneden alınıp götürüldüğü Adli Tıp'ın önüne... Sokaklar, meydanlar, metrobüsler Berkin için ağlayan, slogan atan, yürüyen insanlarla doluydu.

Tam o saatlerde ilk olarak Okmeydanı'ndan ve ardından Çağlayan'dan silah sesleri geldi. İki binlerce insanın Berkin'e akmasından rahatsızlık duyan polis kitle üzerine doğrulttuğu silahın sesiydi (*ki ETHA muhabirleri bu anı görüntülediler*). Çağlayan'dan gelen silah sesleri ise Berkin kadar gerçek bir cinayetin sesiydi. Yine bir adliye önünden, yine bir kadına doğrultulan silahtan gelmişti o ses.

Hanım Arslan isimli kadın, 3 yıl önce boşandığı eşinin ve oğullarının kendisine yönelik hakaret ve ölüm tehditlerine karşı dava açmıştı. O günkü duruşma, bu davanın duruşmasıydı. Duruşmadan çıkan kadın, bir anda oğlunun silahından çıkan kurşunlarla karşılaştı ve yaşamını yitirdi. Her ne kadar cinayet sonrasında İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı, "Olayda herhangi güvenlik zafiyeti yoktur" dese de, kimse bu olayda devleti-toplumu-adliyesi-erkeğiyle erkek egemen zihniyetin kadının kendine ait

söz söyleme hakkına dair "zaafiyetini" ve kadının canına mal olan nefretini gizleyemez!

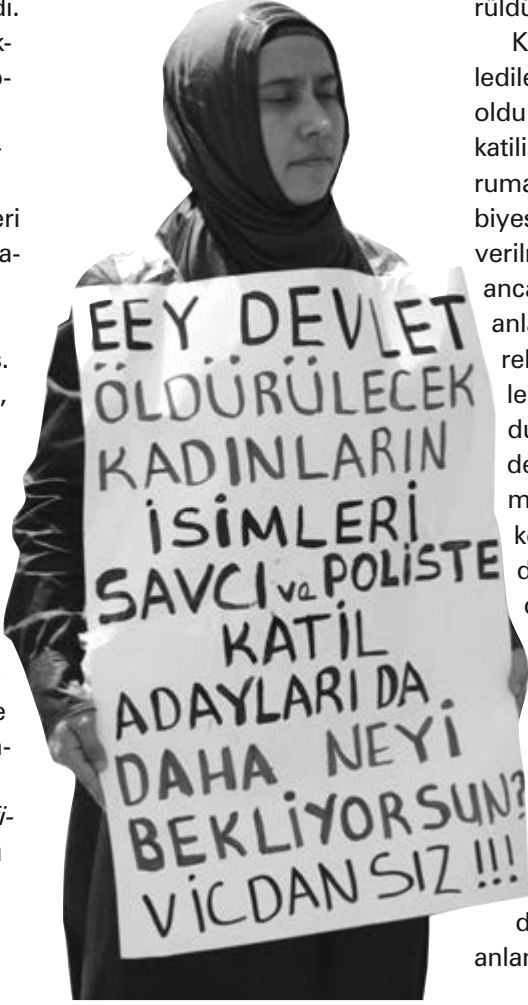
Aynı anda bir başka adliye önü!

Aynı gün ve aynı saatlerde Elazığ Mahkemesi önünde bir başka kadın, A.E, eşinden boşanmak için başvurduğu mahkeme önünde vuruldu. A.E'nin faili de "tanıdıktı". Boşanmak istediği eşinin

kardeşi tarafından vurulan A.E, saldırı anında yaşamını yitirdi. Her iki olayda da dikkat çeken bir nokta var. O da her iki kadının da can güvenliğinin olmaması nedeniyle koruma talep etmiş olmaları ve cinayet anında bu korumalarının da yanlarında yer alıyor olması. Çağlayan'da koruma olarak verilen polis de saldırıda yaşamını yitiren, Elazığ'da koruma polisinin olay anında kaçtığı görüldü.

Koruma verilmediği için katledilen kadınların da sayısının oldukça yüksek olduğu kadın katili TC devletinde, verilen "koruma"ların pek bir kıymeti harbiyesi yok! Kadınlara "koruma" verilmesi çok önemlidir, evet, ancak tek başına "koruma" ile, anlamsız "imdat butonu", gereksiz "hadım" gibi yöntemlerle şiddet durmuyor, durdurulamıyor. Zaten şiddeti her sözüyle, her uygulamasıyla, her yasasıyla körükleyen bir devletin şiddet durdurma politikasından ancak bu çıkar.

Çözümü biliyoruz, Gezi İsyanı'nda da gördük, Berkin ile bir kez daha yaşadık. Çözüm bizim, çözüm kadınların birleşik örgütlü mücadelesidir... Kadın katillerinden, düşmanlarından, tacizcilerden, tecavüzcülerden gerçek anlamda hesabı biz soracağız!

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) tarafından "İstatistiklerle Kadın 2013" araştırmasının sonuçları geçtiğimiz günlerde açıklandı. Birkaç başlık altında incelemeye çalışacağımız araştırma sonuçları her ne kadar gerçeğin çok altında rakamları temsil etse de kadın sorununun ne kadar vahim yaşandığını gösteriyor. TÜİK'in kayıt dışı durumları ele almadığından gerçekleri ne kadar yansıtabileceğini düşündüğümüzde ortaya çıkacak sonuç tartışmasız TÜİK'in rakamlarına göre daha yüksek sonuçlar verecektir. Bu durum kadınların ayrıca kendi istatistiklerini ortaya koyacak bir yapılanmanın gerekliliğini ortaya koymaktadır.

TÜİK araştırmasına göre kadınların işgücüne katılma oranının erkeklerle göre daha düşük olduğu belirlendi. Kadınların işgücüne katılımının 2013'te erkeklerin katılımının üçte biri olması pek de sürpriz değil aslında. Erkek egemen sistemin kadına biçtiği rolün yansması yine

kendini gösterirken, kadının eve hapsolmuşluğu hala kendini korumaktadır. Diğer açıdan işgücüne katılan kadınların emeği ise görünmeyen emek olarak kendini var etmekte, kayıtdışı, güvencesiz çalışan birçok kadın bir de işyerlerinde taciz, mobbing gibi uygulamalara maruz kalmakta, ardından da ataer-

TÜİK'ten al haberi...

kinin dayattığı roller gereği ev içinde de sömürüye uğramaktadır. Resmi olarak ilk evliliğini 2012'de yapmış kadınların yaş ortalamasının 23.5 olması ve aile izniyle beraber evlilik yaşının 16 olması da ayrı bir noktada durmaktadır. Özellikle "resmi" kısmını dikkate alırsak yaş ortalaması oranının bundan daha düşük olduğu açıktır. "Namus" kavramından dolayıdır ki kadın ne kadar çabuk evlendirilirse aile bu "yükten" kurtulmakta, bir başkasına korun-

ması üzere emanet etmektedir. Kadının kendi bedeni, kimliği, emeği üzerine söz söylemesini engelleyen erkek egemen sistem, küçük yaşta evlendirilen "çocuk gelinler"le tecavüzü meşrulaştırmaktadır.

Araştırmadaki diğer bir nokta ise kadınların siyasi alanda erkeklere göre daha az yer bulması, 1935'te % 4.5 olan oranın 2013'te % 14.4 olması ile somutlanmaktadır. "Erkekleşmediği" sürece kendine politik anlamda yer edinemeyen kadın, bu anlamda ya kimliğini feda ediyor ya da politikleşmeyi. Oysaki kadınların yaşamın her alanında, kimliğinden ödün vermeksizin sözünün olduğu açıktır. HDP'deki eşbaşkanlık uygulaması tam da bu sorunu aşmaya yöneliktir. Yine kota uygulaması da bunun bir sonucudur. Genel anlamda araştırma sonuçlarının gerçekte var olana göre çok daha iyimser bir tablo oluşturduğu düşünülürse kadın mücadelesinin gerekliliği bir kez daha kendini ortaya koymaktadır.

Göğün yarısı

İstikrarlı ve daha güçlü bir faaliyet!

Bir 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü daha geride bırakırken, bir değerlendirme yapmak, çalışmalarımızı ve aldığımız sonuçları nedenleriyle birlikte ortaya koymak önemli elbette. Ancak bu noktada durmak değil, kadın çalışmalarımızın önünü açmak, faaliyete dair sıkıntıları ortadan kaldırmak için harekete de geçmeliyiz. Aksi takdirde bir sonraki 8 Mart'a kadar çalışma, aynı şekilde ama ivme sürekli düşerek devam edecektir. Bu yıl 8 Mart çalışmalarına geç başladığımızı öncelikle belirtelim. Bu, hemen hemen tüm kadın örgütlerinin yaşadığı bir durumdu. Gezi İsyanı'ndan itibaren bir yanda kadın hareketi güçlenip genişlerken diğer yandan örgütlü kadın çalışmasında belli bir düşüş gözlemlenmesi çelişki gibi görünse de gerçeklik budur. Yapılan çağrılara örgütsüz kadınların katılımındaki artışa rağmen, örneğin birçok ilde 8 Mart toplantılarına oldukça geç başlanması bunun bir göstergesidir. Yine bu duruma en açık örnek 8 Mart akşamı Taksim'de yapılan 12. Feminist Gece Yürüyüşü'ne katılmıdır. On binin üzerinde kadının katıldığı söylenen eylem, kitleselliği kadar coşkusuyla da dikkat çekiciydi.

Bizim açımızdan çalışmalara geç başlayışımız telafi edilemez bir noktada olmamış, yoğun bir faaliyete girilen yerlerde kısa sürede olumlu bir çalışma hattı oluşturulabilmiştir. Örneğin İstanbul, İzmir, Mersin ve Amed Yeni Demokrat Kadınlar geç başlayan çalışmaya karşı bir faaliyet örgütleyebilmişler ve bunu miting alanına da yansıtabilmişlerdir. Buralar dışında Ankara, Antakya, Erzincan ve Bursa'da da Yeni Demokrat Kadınlar pankart ve dövizleriyle alanlardaki yerlerini alarak kadın mücadelesinin bu önemli gününde "Vardık, varız, var olacağız" demişlerdir. Henüz çalışmalar başlamadan yapılan içerik tartışmasıyla birlikte, 8 Mart sürecine dair bir şiar belirleyerek, çalışmalarımızı bu şekilde yönlendirmemiz de önemlidir. Ancak, bunu geçmiş yıllarda yaptığımız gibi daha geniş kadın katımlı toplantılarda tartışmamış, hem faaliyetçilerin hem de çevremizdeki kadınların iradesini yansıtamamış olmamız bir eksiklik. Böylece, kadın çalışmasına başladığımızdan bu yana özellikle hassas olduğumuz ve önemseydiğimiz irademizin ve aklımızın birleştirilmesi meselesi bu 8 Mart öncesi yaşama geçirilememiştir.

Kuşkusuz bunun öznel ve nesnel bir dizi nedeni mevcut. Ancak bizce en önemli neden, 91. sayıdaki Göğün Yarısı köşesinde ifade ettiğimiz gibi erkek egemen sömürücü sisteme karşı örgütlü mücadelemizdeki **istikrarın azalması ve zayıflaması** diyebiliriz. Kadın çalışması, ihmal etmeye gelmeyen, istikrarın bozulmasının daha büyük sonuçlara yol açtığı bir çalışmadır. Çalışmadaki en ufak bir düşüş, boşluğun ataerki ile doldurulması anlamına gelmekte, güven kırılması yaratmakta ve her seferinde daha geriden başlamak zorunda kalınmaktadır. Bu sürecin bizim açımızdan tipik özelliklerinden biri de tek tek sorunlara yoğunlaşarak, faaliyetin bütünü örgütlenme konusunda yaşadığımız sıkıntılarla tanımlanabilir. Elbette tek tek sorunlar önemlidir ve bunlara müdahil olmamız şarttır. Ancak bunun, alanlarda yapılması, gerekli tartışmaların alanlarda yürütülerek çözümün de buralarda örgütlenmesi hem edilgenliğimizi aşmamız hem de gelişmemiz açısından son derece önemlidir. Aksi takdirde, kadın kitlelerine dönük politika üretmekten kopma ve bu sorunlar içinde boğulma riski taşır. Ayrıca tekil sorunlar enerjiji yiyip bitirerek çalışmanın istikrarını da bozar.

Bizim bu 8 Mart'tan çıkarmamız gereken en önemli sonuçlardan biri kitlesel kadın toplantılarından (yorucu ya da katılım istenilen düzeyde olmasa dahi) asla vazgeçmemiz ve hem şiarımızı hem yönelimimizi hem de çalışma tarzımızı birlikte tartışmamızdır. Ayrıca yerellerden doğru yaptığımız bu çalışmaların merkezi olarak tartışılması için kadın koordinasyonunu yeniden canlandırmalı ve kadın cinayetlerinin sürdüğü, kadının eşit temsiliyet mücadelesi vererek başarı elde ettiği bir süreçte istikrarlı bir şekilde mücadelemizi sürdürmeliyiz. Geçtiğimiz yıllara göre kadın çalışmasına daha yakın duran ve kendiliğinden harekete geçen bir kadın kitlesinin varlığından söz edebiliyorken, esas olarak bu kesim üzerinden ayağa dikilmeli ve son bir yıllık sürecimizden dersler çıkarmalıyız.

Yüreğimizde bir parça hüznün varsa daha inat ve çetin olacak kavga!

*Bu bakışlar bir acı,
bir müjde, bir öfke
Bu bakışlar sarıh ve taze
Bu bakışlar yorumsuz
Bakışları geleceğin tasavvurunu
taşıyan tüm çocuklara...*

Gezi İsyanı'nın en küçük ve en son şehidi olan Berkin Elvan, 11 Mart günü Türkiye halkının yüreğinde tekrar yerleşmek üzere düştü toprağa. Ülkenin birçok yerinde kitlesel ve militan eylemlerle uğurlanan Berkin, 269 günün sonunda hayata veda etti.

"El üstünde olmak için tabuta girmek mi gerekir?" diyen bu küçük ve militan yürek, her şehit gibi toplumsal muhalefetin en önemli simgesi halini aldı. Berkin, her şeyden önce Gezi İsyanı'nın çocuk yüzüydü. Dünyada ve ülkemizde çocuklara dönük istismara, birey olarak görülmeyip her türlü hak ve taleplerinin görünmez kılınmasına karşı çocukların toplumsal mücadeleye katılımını ve üstlendiği rolü ifade etmekteydi. 15 yaşında olması kuşkusuz toplumsal vicdanı etkilemiştir. Ancak şu da bir gerçek ki ülkemizde devlet eliyle katledilen çocuk sayısı oldukça fazladır. Bوندandır

ki cenazeye katılım oranını salt Berkin'in yaşına bağlamak yanlış olur. **Berkin'in cenazesine kitlesel katılım, toplumsal muhalefetin Gezi İsyanı'ndan bu yana biriktirdiklerini ifade etmektedir aslında.** Liselilerin örgütlediği sokak eylemleri, üniversitelerdeki boykot, işçilerin iş bırakması, kadınların sokağa akması halk kitlelerinin biriken öfkelerinin yaygınlaşmış halini göstermektedir.

Korku ve paniklemede toplumsal kutuplaşma

"Toplumsal sorunlar karşısında devletlerin adaptasyon sorunu ile karşı karşıya kaldığı kaçınılmazdır. Yönetim boşluğu ulusal düzeyde kendini belli edecektir. Buna paralel olarak sosyal patlamalar ve değişimler de kaçınılmazdır. Sosyal bilim teorisi ve yakın dönem tarihi araştırmalarımız bu durumunun demokrasi düşüncesinin gelişmesine olanak verdiğini gösterirken, demokraside geri kalmış ülkelerde bu süreç sancılı yaşayacaktır." (ABD Ulusal İstihbarat Konseyi Küresel Eğilimler 2030 Raporu)

Hâkim sınıfların Gezi İsyanı ile birlikte başlayan paniği bugün hala devam ediyor. Yerel seçimler öncesi yolsuzluk, sansür ve devamında dalaş neticesinde ortaya saçılan ses kayıtları, AKP hükümetinin ve paniklemesinin en yalın ifadesidir. Mevcut atmosfer neticesinde AKP, esneme özelliğini yitirmiş, sert ve kırılabilir haliyle daha fazla saldırganlaşmıştır. Ondandır ki Erdoğan, milyonların ayağa kalktığı Berkin'in cenazesine kıskırtıcı ifadelerle yaklaşmış ve pervasız bir biçimde toplumsal kutuplaşma yaratma gayreti içerisine girmiştir. Ancak sağdan sola, soldan sağa kullandığı her argüman elde kalır olmuştur. Kanal 24'te katıldığı programda Berkin'in katılımını değil bu katliamın ekonomide yaratacağı etkiyi tartışan Başbakan, aslında devletin insana yaklaşımının özeti. Zira insana kâr gözüyle bakan Erdoğan, Mısır'da ölen Esmâ için dahi ağlarken esasında Ortadoğu'daki ekonomik politik ilişkileri gözetmektedir.

Berkin'in cenazesine katılım elbette AKP hükümetini derinden etkilemiştir. Milyonların sloganı karşısında korku ve paniklemenin emareleri yapılan açıklamalarla en bariz biçimde görülmektedir. "Bu ülkede sadece Berkin Elvan vefat etmiyor ki, 4 tane polisimiz şehit oldu. Bir tane askerimiz mayına bastı şehit oldu. Niye onların cenazesine bu kalabalıkla gitmiyorsunuz? Onlar vatan evladı değil mi, onların anne babaları yok mu? Onların çocukları yok mu?" diyen AKP Genel Başkan yardımcısı **Mehmet Ali Şahin**, tabiri caizse şaft kayması yaşarken cenazeye katılanlara nekrofil (ölü sevicilik) benzetmesi yapan **Egemen Bağış** ise yolsuzluk operasyonu ile dışlarını yaptırmının derdine düşmüştür. Görkemli cenaze, benzeri birçok açıklama ile itibarsızlaştırılmak istenmiştir. Ancak ne var ki **itibarsız olan devlettir ve bu görkemli cenaze ile kendi sonlarını hissetmişlerdir.** Erdoğan'ın Berkin hakkındaki en net açıklaması ise Antep'teki seçim mitinginde geldi. "Polis eli sapanlı, cebinde demir bilyeler olan bir çocuğun yaşını nereden tahmin edecek?" diyen Erdoğan Berkin'in

katledilişini meşru bir zemine çekmeye çalışmıştır. Berkin'i sahiplenen halk kitlelerinden yediği tokat ile şapşallaşan AKP hükümeti, faşist unsurları ile kimi kesimleri harekete geçirmeye çalışmaktadır. Böylesi bir süreçte devlet hedef tahtasından çıkarılmaya çalışılmış ve medya eliyle "sağ-sol çatışmaları mı yaşanıyor?" şeklinde açıklamalar ve programlar yapılmıştır.

Öte yandan Berkin'e dair yapılan

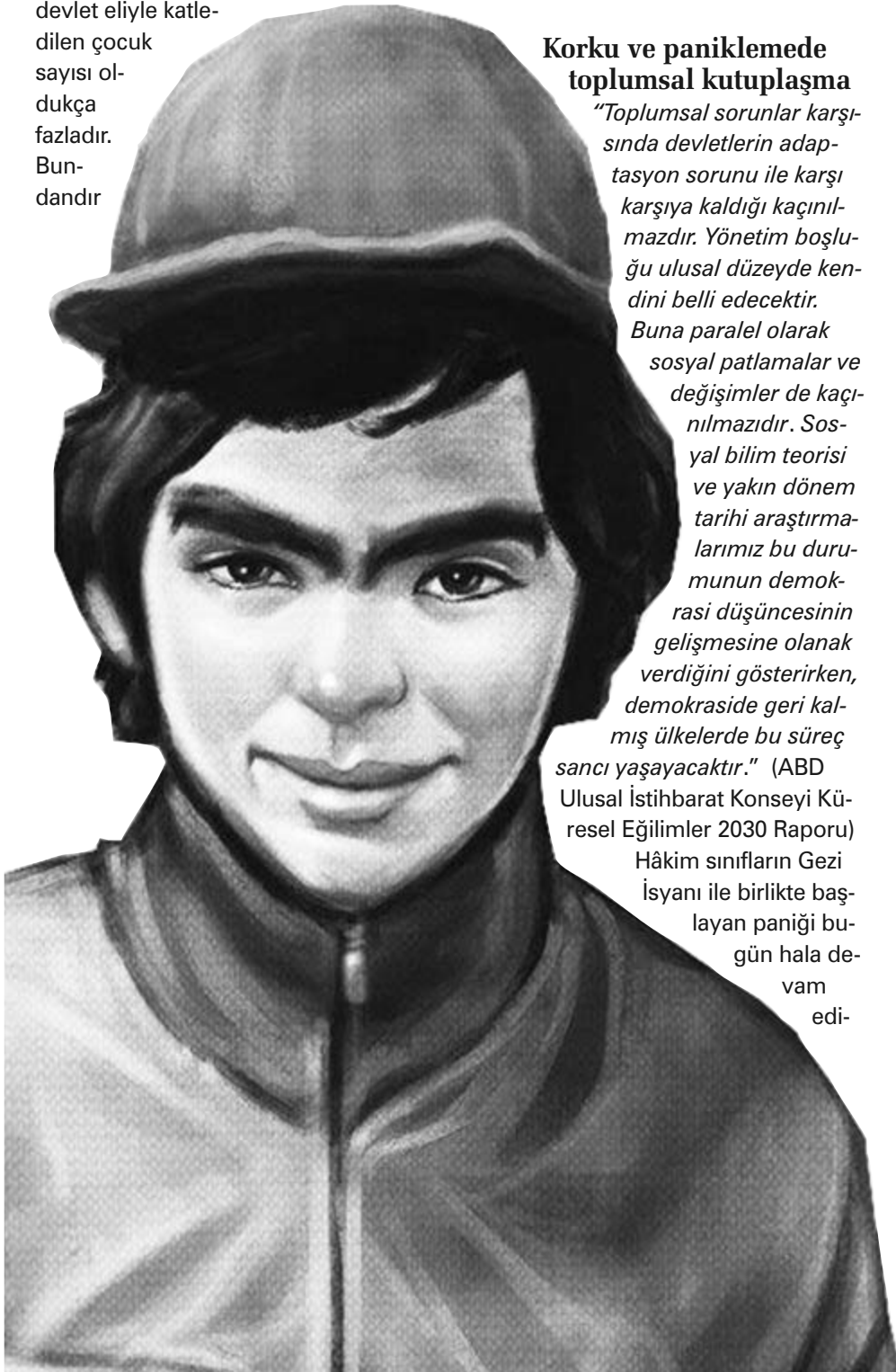

anti-propaganda da dikkat çekicidir. "Elinde sapan, cebinde demir bilye vardı", "cebinden torpil çıktı" gibi açıklamalarla Berkin'den bir suçlu yaratılmaya çalışılıyor. Ancak buna da yanıt gecikmiyor ve hamleleri boşa düşüyor: Berkin Elvan Teröristse Bizde Teröristiz!

"Herkes Berkin, her yer direniş!"

Emperyalizme bağımlı olan ekonominin ve bunun konjonktürel durum karşısındaki istikrarsızlığı ile Türkiye, iç ve dış politikadaki hüsrancı ile tam bir kriz içerisinde.

Bu kriz Gezi İsyanı'nda "Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" şeklinde ifade edildi ve ifade edilmeye devam ediyor. Artık hiçbir politika halk kitleleri tarafından doğrudan kabul edilmiyor, politikalara karşı örülen muhalefetler karşılıksız kalmıyor. Berkin'in cenazesinde belki de en anlamlı slogan "**Herkes Berkin, her yer direniş!**" Gezi İsyanı'nda ödenen bedelin ve ödetecek bedelin en yalın ifadesi. Türkiye halkının bir şehidi olarak Berkin her şeyden önce devrimci, demokrat, yurtsever kurum ve kuruluşların, kadın örgütlerinin, LGBTİ'lerin, gençliğin kısacası ötekileştirilen baskı ve sömürü altında horlanan ezilen milyonların şehidi olarak hafızalara kazandı. Bundandır ki Berkin'in cenazesi birçok farklı kesimi bir araya getiren ortak ruhtur. Berkin'in cenazesi Gezi ruhunun halen diri olduğunun tescilli belgesidir. Berkin bu ruhu bizlere her türlü baskı ve sindirme politikasına karşı başkaldırı, isyan ve örgütlenme olarak bırakmıştır.

KORKUYU BÜYÜTMEME!!!

Çorum, Maraş, Sivas. Bu üç ilin adını yanyana saydığımız zaman faşizmin gözlerin önüne çektiği perdeyi sadece aralayanlar dahi az sonra buralarda yaşanan katliamlardan bahsedebileceğimizi anlar.

Nasıl ki artık biri "Gezi Parkı" dediğinde oluşan çağrışım, halkımız açısından bir yüz aki ise, bir şehrin adı anıldığında akla gelen katliam da bir lekedir. Bu sebeple ülkenin ve bu şehirlerin tarihine sürülmüş birer kapkara lekedir katliamlar. Öyle kolay kolay da silinmez/silinmemelidir, ta ki yaşananları paklayacak kadar ciddi bir adım halk kitleleri tarafından atılana kadar.

Şiddeti ve yoğunluğu bakımından değil fakat motivasyonu bakımından benzer, tarihe yeni "karalar" çalma çabalarını gözlüyoruz hep beraber. Dene-yelim; Urla, Aksaray, Ordu, Giresun, Fethiye... Evet HDP'ye dönük saldırılardan bahsediyoruz. HDP'ye dönük tesadüfi olamayacak kadar sık ve organize saldırıları daha yakından incelemeliyiz. Zira sonda söyleyeceğimizi başta söylersek bu faşizmin bir "kavga" davetidir ve her zaman olduğu gibi "davetleri kabulümüzdür!"

Yaşanan saldırıların organize olduğuna dair veriler kör göze parmak misali ortada olduğundan sorulması gereken ilk soru "saldırıların ideolojik zemini nedir?" olmalı.

HDP'YE ŞALDIRAN NE DÜŞÜNÜR?

2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'na dair belki binlerce kitap yazılmış, belki yüzlerce film çekilmiştir. Bunların pek çoğunda Alman halkının burnunun dibinde insanlardan nasıl sabun yapılabildiği sorusu orta yerde durur. Bu sorunun yanıtı belki ancak birkaç kitapla verilir fakat bu kitapların ez cümlesi şu olur; "faşizmin kitleleri örgütleme kabiliyeti vardır." Eğer bu tespit es geçilirse olan biteni anlamak imkansızlaştığı gibi karşı görev de muğlaklaşır. Öyle ya kendisi de HDP'nin siyasi olarak temsil etmeye çalıştığı yoksullardan, ezilenlerden olduğu halde, ülke soyulup soğana çevrilmişken nasıl olur da bu "kitle öfkесinin" hedefi HDP olur?

Öncelikle TC'nin Kürt ulusunun inkarına dayanan paradigmayı revize ettiği, "Kürt yoktur"dan "Kürt vardır ama kötüdür"e bir değişim geçirdiğini tespit etmek gerekir! Özcesi "Kürt düşmanlığı" resmi ideoloji tarafından yeniden üretilmektedir. Her ne kadar bir yıldır aktif bir savaş pratiği yürütülüyorsa da 30 yıla yakın süren savaşın sonuçları üzerinden sürdürülen devlet propagandası kitleler üzerinde etkili olmaktadır. Başka bir açıdan bir taraftan "Kürt kardeşlerimiz" denirken diğer taraftan yerinden yurdundan edilen insanların, "ekmeğimize mani olduğu", "işimizi elimizden aldığı" masalı anlatılmaktadır. İşsizliğin, yoksulluğunun

sebebi konusunda kafası muğlak olan kitlelerin kolay ikna olabileceği bir yalandır bu. Örneklerini çoğaltabileceğimiz şovenist devlet propagandasından etkilenen kitleler üzerinden HDP'ye "Kürt Partisi" yaftası yapıştırılarak saldırılar örgütlenmektedir. Saldırlara karışan kitlelerin motivasyonunun Kürt düşmanlığı olduğunu söylersek yanlış olmayız. Yaşanan saldırıların çok büyük bir çoğunluğundaki mülki amirlerin (valisinden emniyet müdürüne) saldırganları koruduğu, yer yer açık işbirliğine gittiği gerçeğinden hareketle buraya bir büyük parantez açalım.

"Çözüm süreci" üst başlığında atılan adımlar çerçevesinde düşünüldüğünde Kürt düşmanlığının devlet tarafından diri tutulduğu, tutulmaya çalışıldığı iddiamız sorgulanabilir. Fakat tam da faşizmin ruhuna uygun bir "çözüm" pratiğinin doğal bir sonucundan söz ettiğimiz anlaşılmalıdır.

Devlet cephesinden görece "kontrol altında" bir Kürt düşmanlığını diri tutmak "çözüm sürecinin" bir emniyet sübabıdır. Diğer bir deyişle atılan, atılması muhtemel pek çok adımı "eğer gerekirse" geri almak için koşulları hazırlayabilecek en büyük koz faşizmin kontrolü altındaki kitlesel bir Kürt düşmanlığıdır. Bu koz elbette çok tehlikelidir. Söz gelimi yaşanan linç saldırılarından biri bile başarlarsa(!) süreç kısa sürede "toplanılmaz" bir hal alabilirdi/alabilir. Bunun da faşizmin "sorun çözme" kabiliyetine dair oldukça önemli bir veri olduğunu ekleyerek bu büyük parantezi kapatalım.

HDP NEDEN HEDEFTE?

Saldırıları gerçekleştiren faşizmin Kürt ulusuna ilişkin, PKK'ye ilişkin çeşitli propagandalarından etkilenen kesimler olduğunu belirttik. Fakat bu cenahın istisnalar dışında "kendiliğinden" hareket kabiliyetinin olmadığını, tabiri caizse

"Kürt düşmanlığı" resmi ideoloji tarafından yeniden üretilmektedir. Her ne kadar bir yıldır aktif bir savaş pratiği yürütülüyorsa da 30 yıla yakın süren savaşın sonuçları üzerinden sürdürülen devlet propagandası kitleler üzerinde etkili olmaktadır.

biri "döğmeye basmadan" kıpırdamadıklarını biliyoruz. Öyleyse sorulması gereken bir diğer soru, bu saldırıların nedeni nedir olmalıdır. Ancak bu soruyu yanıtlarken "komplo teorileri" üretmekten ya da üretilenlere eklemekten özenle kaçınmalı daha ziyade politik nedenlere yoğunlaşmalıyız. Bunun yolu olarak hangi aktörlerin bu süreçten hangi politik çıkarları devşirebileceğini açıklamaya çalışalım.

AKP ve Cemaat arasında süren güç savaşının bir sonucu olarak ve seçimlerin peşpeşe gerçekleşeceğinden hareketle önümüzdeki yerel seçim, sadece belediye başkanlarının belirleneceği bir seçim olmaktan çoktan çıkmış durumda. Bu bağlamda çeşitli yerel odakların saldırıların gerçekleştiği yerlerde yerel seçime dönük hesaplarla dahi böyle bir pratiğe girmiş olabileceğini ve bunun bir "trend" halini almış olabileceğini görmeliyiz.

Böyle bile olsa AKP'nin, saldırılar karşısındaki sessizliğinden ve saldırı bölgelerindeki mülki amirlerin tutumlarından, saldırılar nasıl başlarsa başlasın buradan farklı sonuçlar elde etme çabası içerisinde olduğunu söyleyebiliriz. Tayyip Erdoğan'ın dilinden düşürmediği, önemli seçim malzemelerinden biri haline getirdiği "çözüm süreci"nde AKP adım atmaya muktedir tek güç olarak sunuluyor. "Milli orduya kumpas" söylemleriyle başlayıp Ergenekon tahlileriyle devam eden, AKP'nin Gülen Cemaati'yle savaşında "yeni" müttefik arayış çabaları olarak okunabilecek süreç de "alternatifsiz AKP" tezine güç taşımak için kullanılıyor. Bir diğer deyişle "ölümü gösterip sıtmaya razı etme" politikası güdüyor. Uluslararası konjonktürün ve kuşkusuz Kürt ulusal hareketinin izlediği politikaların TC'yi adım atmaya zorladığı gerçeği saklanmaya çalışılıyor.

Elbette tek hesap bu değil. AKP'nin güç gösterisine rağmen önümüzdeki seçimde sonuçlara yansımaya dahi çok ciddi bir yara aldığı gerçeği orta yerde duruyor. Ortaya saçılan yolsuzluğun boyutları öyle "bölünmüş yollarla" örtülebilecek düzeyde değil. Buna rağmen geniş kitleler AKP dışında alternatif bulmakta zorlanıyor. Zira kuruluşundan bu yana halka tepeden bakan, "halka rağmen" adım atmakta bir beis görmeyen CHP, alternatif bir tercih olmaktan uzak. Bu listeyi diğer sistem partileriyle uzatmak mümkün. Tam bu noktada bir sistem partisi olmayan ve faşizme karşı duruşuyla önemli bir zemin oluşturan HDP çok ciddi bir alternatif olarak ortaya çıkıyor. İşte bu ırkçı saldırılarla HDP gündemi değiştirilerek, çalışmaları engellenerek ulaşabileceği noktadan çok daha geri bir noktaya itilmeye çalışılıyor.

NE YAPMALI?

HDP'ye yaklaşımımız bilinmektedir. Bir eylem birlikteliği vasfını taşıyan ve kitle örgütlenmesi özelliklerini yansıtan ve görüşlerimizi ifade ettiğimiz oranda kıymet verdiğimiz HDK'nın partileşmiş ürünü olan HDP, gerek yerel seçimlerde savunduğu politikalar ve gerekse de başta Kürt ulusunun demokratik talepleri konusunda yaklaşımı olumlu olduğumuz bir yerde durmaktadır.

Unutulmamalı ki bu olumlama, HDP'nin örneğin Kürt sorununun çözümünü sağlayacağını düşündüğümüzden değildir. Ulusal Hareket'in bile Özgürce Ayrılma Hakkı'nı ret ettiği bir ortamda, HDP'nin gerçek çözüm adresi olmayacağı açıktır. Ama bu durum faşizm koşullarında, HDP'nin kimi olumlu politikalar ileriye sürmediği anlamına gelmemektedir.

Hem seçim çalışmalarının hem de ülkedeki diğer gündemlerin bizleri gerçekten hareketli kıldığı, kılması gerektiği bir süreçten geçiyoruz. Her türlü sistem partisinin ortaya saçılan kirlenmişliğini teşhir etmemiz, bunların hiçbirinin halkın çıkarlarını savunmadığını döne döne vurgulamamız ve bunun üzerinden kendimizi ve kitleleri örgütlememiz gerekiyor. Yaşanan saldırılar bu görevler sürdürülürken özellikle "Kürt düşmanlığına" darbeler indirmemizi gerekli kılıyor. Yukarıda açıklamaya çalıştığımız gibi faşizmin elindeki bu silaha, "Kürt düşmanlığı" ile kitleleri zehirleme çabasına indirdiğimiz her darbe çok ciddi önem kazanmış durumdadır. Bölgedeki konjonktür ve ulusal hareketin politikaları TC'yi adım atmaya zorladıkça başvurulabilecek bu silahı işlevsizleştirmemiz faşizmin önemli politik araçlarından birini işlevsizleştirmemiz demektir. Bu bağlamda HDP adaylarını desteklediğimiz her bölgede seçim çalışmalarını sürdürürken HDP'nin meşruiyetine ve ilerici kimliğine sahip çıkmamız elzemdir.

“Gülüşün hep içimizde kalacak çocuk”

H. Merkezi: Berkin'i 11

Mart'ta yitirmemizin ardından ülkenin dört bir yanında milyonlarca insan sokağa dökülürken; Avrupa'nın birçok kentinde de özellikle göçmen örgütlenmelerinin çağrısıyla yüz binler Berkin'i andı ve anmaya devam ediyor.

HAMBURG

Hamburg YDG, Hamburg Kültür ve Dayanışma Derneği'nde sinevizyon, müzik, şiir ve konuşmalardan oluşan bir programla **Berkin Elvan'**ı andı. Saygı duruşuyla başlayan program, Berkin'in, Gezi Şehitleri ve isyan görüntülerinin yer aldığı bir gösterim ile devam etti. **Grup Cemre**, Berkin için yapılan parçaları seslendirdi.

LONDRA

YDG ve **Demokratik Güç Birliği Platformu'**nun çağrısıyla yaklaşık 1500 kişilik kitle Londra'nın merkezinde bulunan Trafalgar Meydanı'nda toplanarak protesto eylemi yaptı. Yaklaşık 3 saat eylem yapan kitle daha sonra Başbakanlık önüne yürüyüşe geçti. Yolu trafiğe kapatan kitle Başbakanlık önünde yapılan saygı duruşu ile eylemi sonlandırdı.

ZÜRİH

12 Mart günü **İTİF** ve **YDG'**nin de bileşeni olduğu **Berkin Elvan Platformu'**nun çağrısıyla binlerce insanın katıldığı meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirildi. Rathaus'dan TC Konsolosluğu önüne kadar yürüyen kitle en önde Berkin Elvan'ın fotoğrafının olduğu pankartı taşıdı. Yürüyüşe **Partizan**, **SYKP** ve **ÖDP** de destek verdi.

BERN

İTİF, **İDH** ve **İGİF'**in çağrısıyla TC Bern Konsolosluk önüne yürüyüş yapıldı. Yürüyüşe **Partizan** da destek verdi. Polisin yoğun önlem aldığı eylemde, Konsolosluk önüne siyah çelenk bırakıldı.

BASEL

* **12 Mart'ta İGİF** ve **İTİF'**in çağrısı ve birçok kurumun katılımıyla desteklediği, Berkin Elvan için bir anma töreni düzenlendi. **BEKSAM**, **SKB**, **İTİF** ve Yeni Kadın imzalı dövizlerin yanı sıra,

ekmek ve güllerle bezenmiş Berkin resimleri etrafında yakılan mumlarla öfke haykırıldı.

* **13 Mart** günü **İTİF**, **YDG** ve **Yeni Kadın'**ın da aralarında bulunduğu çok sayıda kurum önce miting daha sonra yürüyüş gerçekleştirdi. Etkinliğe **Partizan** da katılım sağladı.

Miting alanında Berkin Elvan'ın fotoğraflarının önüne eklemek ve çiçekler konuldu, mumlarla adı yazıldı. Eyleme katılan kitlenin yürüyüş yapma isteği üzerine miting saatinin bitimine yakın "izinsiz" yürüyüşe geçildi. Polis tüm dağılma uyarısına rağmen kitlenin kararlılığı karşısında izin vermek zorunda kaldı.

MULLHOUSE

Faşist devletin katlettiği Berkin Elvan için Fransa'nın Mulhouse şehrinde bir eylem gerçekleştirildi. Kitle, Mulhouse'un işlek yerlerinden Portes Jeune önünde bir araya geldi. Eylemde **ATİK**, **YDG**, **Yeni Kadın** ve **Partizan** kitleleri de "**Berkin Elvan'ın katili faşist Türk devleti hesap verecek!**" pankartı açtı.

NANTES

ATİK, **Partizan**, **Alevi Kültür Merkezi** ve Cumartesi Anneleri Nantes Kolektifi'nin örgütlediği eylem Royal Meydanı'nda başladı. Eylemde **Partizan** adına okunan mesajda "**Uğur Kaymazlar, Ceylan Önkollar gibi Berkin Elvan'ın da faşist TC devletinin öldürdüğü ne ilk ne de son çocuk olduğu**" vurgulandı. Açıklama faşizme karşı mücadeleye çağrısıyla sonlandırıldı.

VİLLİNGEN-SCHWENNİNGEN

Berkin için 15 Mart günü miting **ATİK'**in de içinde olduğu ilerici, demokrat güçler tarafından örgütlendi. Devrimci örgütlerden **MLPD** ve Schwenningen-Villingen Faşizm Karşıtı Platformu'nun da katıldığı mitingde, yapılan konuşmalarda TC devleti ve AKP hükümeti teşhir edildi.

WUPPERTAL

13 Mart **ATİK**, **YDG**, **Partizan** gibi birçok kurumun katıldığı yürüyüşe, binlerce insan katılım sağladı. Daha çok genç kitlenin katılım sağladığı eylemde, yap-

ılan saygı duruşunun ardından Wuppertal ve çevresinden gelen birçok Alevi örgütü konuşma yaptı. Yürüyüşün sonunda yapılan konuşmada **Partizan** adına yapılan konuşmada "**Berkin'in katili patron-ağa devletidir! Biz Partizanlar olarak faşist devletten hesap soracağız**" denildi.

ULM

Ulm Demokratik Güç Birliği tarafından Berkin Elvan için çarşı merkezinde miting düzenlendi. **ATİF** adına yapılan konuşmada Gezi İsyanı ile Berkin'in son yolculuğuna uğurlanacağı kadarki süreci ve faşist diktatörlüğün katliamcı zihniyeti teşhir edildi.

BREGENZ

14 Mart günü Bregenz'te yüzlerce insan merkezde bulunan Leutbühl'ün önüne kadar yürüdü. Burada bir fırının Berkin için hazırladığı pide üzerinde "**Berkin Elvan ölümsüzdür**" diye yazıyordu.

PARİS

12 Mart günü Paris Büyükelçiliği önünde etkinlik gerçekleştirildi. Etkinliğe **ATİK'**in de içinde olduğu **Taksim Dayanışma Platformu'**nun çağrısıyla kitle, sabahın erken saatlerinde toplanmaya başladı. Bir süre sonra polis kitle arasında hem yer hem de alınan izinden önce toplanıldığı gerekçesiyle tartışma yaşandı. Kitlenin geri adım atması üzerine polis hem gaz hem de coplarla saldırıya geçti. Buna rağmen kitle alandan ayrılmadı ve protesto eylemi devam ettirildi.

STRAZBURG

12 Mart günü, **Strazburg Üniversitesi'**ndeki **YDG'**liler, **YDG'**nin yayınladığı afiş ve yazıları üniversitenin büyük bir çoğunluğuna astılar. Aynı gün öğle saatlerinde de Strazburg Üniversitesi'ndeki Türkiyeli öğrenciler tarafından bir anma etkinliği gerçekleştirildi.

NÜRNBERG

Nürnberg Demokratik Güçbirliği Platformu'nun çağrısıyla 12 Mart günü Lorenzkirche önünde bir araya gelen kitle **DGB Haus'**ün önüne kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi.

FRANKFURT

11 ve 12 Mart günlerinde Berkin El-

van'ın ölümünün ardından iki gün boyunca yüzlerce insan kaybettikleri Berkinleri için bir araya geldi. Etkinlikler ve mitingler düzenleyerek "**Berkin Elvan ölümsüzdür**" dedi.

ROTTERDAM

11 Mart günü **Partizan**, **HTİF** ve **Yeni Kadın'**ın katıldığı yürüyüşe geçen

kitle, Rotterdam merkezine doğru ilerleyip Doelenplein'de buluştu ve TC'nin katliamlarını protesto etti.

STUTTGART

12 Mart günü Türk konsolosluğu önünde **ATİF** tarafından yapılan açıklamada "**Berkin Elvan'ın katliamında sorumlu olan AKP'nin her türlü hırsızlığı ve talancılığı belgelerle ortaya çıkmış durumda**" denildi. Konsolosluğun kapısına Berkin Elvan'ın resmi karanfiller içerisinde bırakılarak eylem sloganlarla sonlandırıldı.

DUİSBURG

ATİF'in yaptığı çağrı üzerine demokratik kitle örgütleri çok kısa zamanda yüzlerce kişiyle buluşarak Berkin'i andı. Şehrin en işlek merkezi caddesinde bir araya gelen kitleler kısa bir yürüyüş düzenledi. Yürüyüşte **YDG'**liler de hazırladıkları dövizler ve coşkulu sloganlarıyla yer aldı.

HANNOVER

11 Mart günü Türk Konsolosluğu önünde toplanan kitle öfkesini "**Hepimiz Berkin'iz, öldürmekle bitmeyiz**" şeklinde sloganlar atarak dile getirdi. 12 Mart günü Hannover şehir merkezinde toplanan bine yakın kişi öfkeli sloganlarla yine Türk Konsolosluğuna yürüdü. Konsolosluğun önünde **ATİF** tarafından açıklamalar yapıldı.

NE YAPMAK İSTEDİĞİNİ BİLMEK!

Sınıf bilinçli proleterler daha iyi yaşam ve çalışma koşulları için savaşırlar, reformları elde etmek için “tek bir fırsatı” bile kaçırmazlar. Elde ettiği her hakkı burjuva-feodal sisteme karşı mücadeleyi kolaylaştırmak için kullanırlar. Ancak mücadelelerini bununla sınırlı tutmazlar.

Proleter devrimciler ne yapmak istediğini bilen insanlardır. Bunun nedeni görüşlerinin bilimselliği, berraklığı ve enerjileridir. Çünkü hiçbir sınıf ve tabaka, hiçbir politik-örgütsel oluşum ezilen ve sömürülen yoksul emekçi kitleleri sömürü ve baskıdan kurtarıp tam özgürlüğe ve kurtuluşa götüremez. Proleter sınıfın dışında hiçbir sınıf ve tabakanın ideolojik enerjisi, örgütsel soluğu buna yetmez. Toplumun her kesiminden, her türden dağınık ekonomik-demokratik hak alma mücadelesini birleştirip, bilinçli bir sınıf savaşımına çevirebilecek bilince ve enerjiye sadece sınıf bilinçli proletarya sahiptir.

Sınıf bilinçli proleterler bütün politik çalışmalarının merkezine ve en önemli yerine demokratik halk devrimini örgütlemeyi koyarken demokratik haklar, reformlar için de mücadele etmeyi asla ihmal etmezler. “Devrimci sosyal demokrasi reformlar için mücadeleyi her zaman faaliyeti içinde dahil etmiştir ve bugün de etmektedir... Tek sözcükle o, bütünün bir parçası olarak reformlar için mücadeleyi, özgürlük ve sosyalizm mücadelesine tabi kılar.” (Lenin, Ne Yapmalı, s. 90)

İşçilerin işgücünü daha iyi koşullarda satma mücadelesinden ücretlerin artırılmasına, polis baskısına, politikacıların rüşvet ve hırsızlıklarına, Kürt ulusuna yönelik katliam ve Türkleştirme politikalarına, farklı inanç ve mezheplere, kadınlara, çocuklara, LGBTİ'lere yönelik saldırı ve baskılara, düşünce ve fikir özgürlüklerine yönelik saldırı ve ağır cezalara, gazeteci-aydın-yazarlara-zindanlarda politik tutsaklara yönelik baskılara, haksız-eşitsiz-ağır vergilendirmeye yönelik kısaca toplumda var olan sürüp devam edip giden sayısız BASKI VE HAKSIZLIĞA karşı mücadele etmeyi görev bilir. Bu mücadeleleri demokratik halk devrimi mücadelesiyle birleştirir.

Toplumun tüm sınıf ve tabakalarına yönelik her türden baskı ve saldırılara karşı mücadelenin en önünde, en aktif, en örgütlü, en bilinçli şekilde yer alır. Burjuva-feodal sisteme karşı her türden hak alma mücadelesinin yanında, mazlumların safında yer tutarak zalime karşı durarak, TÜM ÖZGÜRLÜKLER VE EŞİTLİKLER için mücadeleyi temel ilke olarak kabul eder. Bir mahallede bir üst geçidin yapılması gibi göze alınmaya değer bulunmayan haklardan tutalım, baskı ve zulüm altında köleliğe mahkum edilmek istenen Kürt ulusunun çeşitli milliyetler-

den tüm emekçilerin inanç ve cinsiyetlerin özgürlüğü ve eşitliği için yürütülen her türden demokrasi mücadelesinde aktif olarak en önde yerini alır. Ancak “Marksistler reformlardan pratik yararlar çıkarmakta ve reformlar için savaşmakta önde gittiklerini ortaya koyuyor. (işçi basınının örgütlenmesi, sigorta reformunun kullanılmasını vb) marksist işçiler her yerde “gündelik” uyarma çalışmalarında, örgütlenmede, reformlar için savaşmakta ve onlardan yararlanmakta tasfiyecilerden öndedirler.

Marksistler yorulmak nedir bilmezsiniz çalışıyorlar, reformları elde etmeye ya da kullanmaya dönük tek “fırsatı” bile kaçırmıyorlar ve propaganda, uyarma çalışmalarında ve yığınların iktisadi savaşımında reformculuğun ötesine geçen her adımı mahkum etmiyorlar, özenle geliştiriyor ve destekliyorlar.” (Lenin, Tasfiyecilik Üzerine, s. 276-277)

Sınıf bilinçli proleterler daha iyi yaşam ve çalışma koşulları için savaşırlar, reformları elde etmek için “tek bir fırsatı” bile kaçırmazlar. Elde ettiği her hakkı burjuva-feodal sisteme karşı mücadeleyi kolaylaştırmak için kullanırlar. Ancak mücadelelerini bununla sınırlı tutmazlar. Çünkü reformların uzun ömürlü olamayacağını, daha fazla özgürlüklerin elde edilmesine doğru genişleyemeyeceğini bilirler. Her hakkın daha geniş ve kapsamlı olması, güvence altına alınması ancak mevcut feodal-faşist iktidarın alaşağı edilmesi gerektiğini bilirler. Herhangi bir burjuva reformu elde ederek, mücadelesini sınırlayıp, dondurmaz ve sonlandırmazlar.

Reformları, demokratik halk devrimi mücadelesinin yolunu geliştirip genişletmek için kullanır. Çünkü sınıf bilinçli işçiler bilir ve anlarlar ki komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist iktidarı işçileri, emekçileri kölelikten kurtulma düşüncesini bir yana bırakarak HOŞNUT KÖLELER olarak kalmaları için bazı ekonomik-demokratik hakları, kısmi özgürlükleri bahşedebilirler. Reformcular ise elde edilen bu sınırlı haklar ve reformlarla yetinirler, işçilere de yetinmeleri için tavsiyede bulunurlar, bu uğurda çalışmalarını yürütürler. Biz, sınıf bilinçli işçiler reformizme temelden karşı olduğumuzu belirttiğimizde reformların ne mümkün olmadığını iddia etmiş oluruz ne de reformların devrime doğru atılmış pratik adımlar olduğunu reddetmiş oluruz.

Reform ve demokratik halk devrimine ve aralarındaki bağa ilişkin ve önümüzde örgütlenme görevi olarak duran yerel seçim çalışmalarına ilişkin temel teorik görüşlerimizi yalın-özlü bir şekilde birçok vesileyle açıklamış olduk. Reformlar ve her türden demokratik haklar için mücadeleye **EVET!** mücadelemizi, özgürlük yürüyüşümüzü reformlarla sınırlamaya **HAYIR** diyeceğiz. Reformlar-demokratik haklar için mücadele demokratik halk devriminin yolunu genişletir ve geliştirir. Demokratik halk devrimi gerçekleşip burjuva-feodal sistem bütün tüm aygıtlarıyla yıkılıp parçalanıp tarihin çöplüğüne atılmadıkça ne işçiler-köylüler-emekçiler sömürüden kurtulacak ne de baskı ve zulüm altında yaşayan Kürtler-Aleviler-kadınlar ve tüm ezilenler özgürleşecektir.

Her türden çalışmayı ve eylemi kitleleri örgütlemenin-bilinçlendirip-savaştıranın bir vesilesi olarak ele almalıyız. Her türden demokratik hak alma mücadelesini demokratik halk devriminin yolunu açıp genişleten, geliştiren bir mücadele biçimi olarak değerlendirmeliyiz. Ne “seçimler her şeydir” deyip, seçimlere gerçekliğinin

üzerinden fazla anlam ve misyon yükler bu abartılı ve gerçek olmayan bakış açısına uygun abartılı bir beklenti içine girmeli ne de “seçim çalışması nedir ki?” deyip dudak büken, kitle çalışmalarını küçümseyen, kendi geriliğini ve hareketsizliğini gizlemeye ve saklamaya çalışan sahte sol anlayışlara prim vermeliyiz.

Her hareketliliği her devinimi emekçilerin, ezilenlerin bilinçlendirilip örgütlenmesi kendi kaderini ellerine alıp kendi öz devrimci iktidarlarını yaratmaları için mücadele nedeni ve imkanı olarak ele alırız. Keza her hareketliliği her devinimi mevcut politik iktidarın parçalanıp yıkılması yerine işçilerin-köylülerin, tüm emekçilerin ve ezilenlerin demokratik halk iktidarını kurmanın nedeni ve imkanı olarak ele alırız. Bilincimizi, yürüyüşümüzü, gücümüzü bu bakış açısı ve mücadele perspektifi ışığında örgütleriz.

Kitleler nerede varsa, nereye gidiyorsa oraya gidilmelidir. Kitlelerin olduğu her alanı “**ÖRGÜTLEME, BİLİNÇLENDİRME VE SAVAŞMA ÜSSÜ**” haline çevirmeliyiz. “**Çalışma ve savaşma üslerimizi**” kitlelere ait her özgün sorunu proletaryanın genel demokratik halk devrimi sorunuyla ilişkilendirme görevi olarak ele alıp örgütlemeliyiz. “**İkişer-üçer-beşer**” küçük gruplar gibi örgütlenip çalışarak büyük cüretlerin, büyük davaların üslerini yaratalım!

Acımız büyük, öfkemiz sınırsız!

İstanbul: Gezi İsyanı'nda devletin saldırganlığı sırasında 16 Haziran sabahı, ekmek almaya giderken polis hedef göstererek attığı gaz bombası fişeginin başına isabet etmesiyle yoğun bakıma kaldırılan ve burada 10 ay boyunca derin bir uykuya yatan Berkin'imizi 11 Mart'ta kaybettik. Aslında ilk olarak 6 Mart akşamını ailesinin çağrısıyla Berkin'in durumunun ağırlaştığını öğrenmiştik.

O günden itibaren Partizan okurları ve Özgür Gelecek muhabirleri olarak hem Berkin'i hem de ailesini yalnız bırakmayarak yüzlerce insanla birlikte geçgündüz nöbete kaldık. Yüreğimiz bir taraftan o yaşasın ve ayağa kalksın, bize 10 ay boyunca gördüğü rüyaları anlatsın istiyordu ama bir taraftan da doktorların umutsuzluğu ile hüzne ve öfkeye boğuluyordu.

Berkin'in direnişininin 268. gününde, yani 10 Mart sabahı Berkin için Okmeydanı Hastanesi'nde nöbet bekleyenlere polis TOMA ve akreplerle saldırdı. İnsanların bir hastayı beklemesine dahi tahammül edemeyen TC'nin Cumhurbaşkanı, ilk kez o gün -yani Berkin'in derin uykuya dalışının 268. günü- aradı Elvan ailesini. Aile, "çocuğu ile ilgili eylemlere polis saldırısının olmamasını, polis görmek istemediklerini ve Berkin'in katillerinin cezalandırılmasını" istedi.

"Tamam" dedi Cumhurbaşkanı, "Ben Vali ile görüşürüm"!

Aradan 20 saat geçmeden Berkin'i kaybettik. Saat sabahın 7'siydi. "Oğluma söz verdim, ağlamayacağım" diyen bir babanın çukura kaçmış gözlerini gören ve "Benim çocuğumun katili belli" diyen bir annenin feryadını duyan İstanbul Okmeydanı'na aktı. Görüntü çekmeye çalışan kameramanlar, basın emekçileri dahi gözyaşlarına hâkim olamıyordu. Binlerce insan Okmeydanı Hastanesi önünden Okmeydanı Cemevi'ne doğru geçerken, yüzlerce kişi de Berkin'i bir an bile yalnız bırakmamak için götürüldüğü Adli Tıp Kurumu önünde sloganlarla bekledi. Kısa bir süre sonra bu kitleye Kültür Üniversitesi öğrencileri de "Katil devlet hesap verecek" sloganları ile katıldı.

Berkin alkışlar, sloganlar ve zılgıtlar eşliğinde buradan Okmeydanı'na, cemevine uğurlandı. Ve o gün, o gece tüm ülke ve hatta dünya ilk kez bir çocuğa bu kadar ağladı, bu kadar yandı ve

alanları bu kadar yaktı! Cumhurbaşkanı söz vermesine rağmen İstanbul başta olmak üzere Ankara, İzmir, Mersin, Antakya'da Berkin için sokağa çıkanlara karşı devlet tüm terörüyle saldırdı. Ve Gezi İsyanı günlerinden bugüne ilk kez aynı anda bu kadar çok bölgede (Isparta'da bile) eylem oldu. Ve de Gezi günlerinden daha çok Kürt ilinde "Şehid namirin" sloganı bu kez Berkin için atıldı.

İSTANBUL

* **Taksim:** 11 ve 12 Mart akşamlarında Taksim'de buluşan kitlenin toplanmasına bile izin vermeyen polis; tazyikli su, gaz bombası, plastik mermilerin yanı sıra kitleyi dağıtmak için TOMA araçlarını kitlenin üzerine sürdü. 11 Mart günü Beşiktaş'ta, Harbiye'de toplanan kitle Taksim'deki saldırının ardından buraya yöneldi. Yol boyunca polis saldırısına direnen kitle gece yarlarına kadar polisle çatıştı. 12 Mart günü ise cenazenin ardından yorgun olunmasına rağmen yine Taksim'de buluşuldu ve taşlar bu kez Berkin için atıldı.

* **Kadıköy:** 11 Mart günü akşam saatlerine çağrı yapılamasına rağmen aralarında Partizanların da bulunduğu binlerce kişi bu saati beklemeden Boğ'a da buluşmaya başladı. Berkin'in öğretmenleri de "Berkin'i toprağa değil, yüreğimize gömüyoruz" yazılı pankart açarak Boğ'a'ya geldi. Polis de eylem saatini beklemeden kitleye saldırdı. Kadıköy sokakları sabah saatlerine kadar Berkin sloganları ile çınladı.

* **Gülsuyu:** Berkin'in ölüm haberinin ardından Gülsuyu günlerce Berkin için ayaktaydı. 11 Mart akşamı Heykel Mey-

Ailesinden Berkin için yemek

İstanbul: 15 Mart günü Berkin için ailesi tarafından Okmeydanı Cemevi'nde yemek verildi. Yemek öncesi Feriköy Mezarlığı'na gelen Berkin'in ailesi ve arkadaşları burada gözyaşları içinde mezara çiçek bıraktılar.

Aile acı ve öfkeyle Berkin'in mezarına sarıldı. Buradaki mezar ziyaretinin ardından otobüslerle Okmeydanı Cemevi'ne geçilerek cenaze yemeğine geçildi. Cenaze yemeğine aralarında Partizan okurlarının da bulunduğu çok sayıda kişi katıldı.

halk ordumuz TIKKO ve TMLGB sloganları attı.

* **Gazi:** İlk olarak HDP tarafından düzenlenen bir eylemle Gazi halkı Berkin için yürüdü. Eski karakol önünde buluşan ve aralarında Partizan okurlarının da bulunduğu kitle "15'inde bir fidan, Berkin Elvan", "Berkin'in katili, patronağa devleti" vb. sloganlarla Son Durak'taki cemevine yürüdü. Daha sonra Eski Karakol önünde buluşan Halk Cephesi, buradan sloganlarla Cemevi'ne yürüdü. Kitle Gazi Karakolu'na yaklaştığı sırada polis kısa süreli saldırısına maruz kaldı. Ardından yürüyüşünü sürdüren kitle Cemevi civarında 2 barikat kurarak gece geç saate kadar bekleyişlerini sürdürdü.

* **Başakşehir: Ticaret Meslek Lisesi** önünde toplanan lise, orta ve ilkokul öğrencileri AKP'ye ait bir pankartı söküp ardından da üzerini karaladılar. Daha sonra karaladıkları pankartın arkasına "15'inde bir fidan, Berkin Elvan" yazarak pankartın arkasında yürüyüşe geçtiler. Gençler Güvercintepe Mahallesi'ni baştan başa sloganlarla yürüyerek polis cinayetini ve onu kollayan AKP iktidarını teşhir etti. Güvercintepe Meydana gelen gençler burada Ceylan Önkol, Uğur Kaymaz ve Berkin Elvan anısına saygı durumunda bulundular. Eylemde Partizan okurları da yer aldı.

* 13 Mart'ta İTÜ Konservatuvarı Maçka Kampüsü'nde Berkin Elvan için derse girmeyerek yemekhane önünde oturma eylemi yaptık. "...Ve gülüşün hep içimizde kalacak Berkin Elvan mücadelemizde yaşayacak" yazılı İTÜ Seyyar Sanat imzalı döviz üzerine eklemek koyarak oturduk. Berkin'in fotoğrafını okul bahçesinde bulunan bir ağaca bırakarak eylemimizi sonlandırdık.

BURSA

* Akşam saatlerinde Kent Meydanı'nda biraraya gelen ve aralarında Partizan okurlarının da bulunduğu kitle Fomara Meydanı'na yürüdü. 10 bini aşkın kişinin katıldığı eylemde kitle AKP İl Binası'na yöneldi ve burada hem polis barikatını hem de il binasını taşıladı. Bunun üzerine polis kitleye gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırdı. Eylemde 40 kişi gözaltına alındı. Bursa'da sonraki günler de eylemler sürdü.

* **Gemlik:** Partizan'ın bileşeni olduğu **Gemlik Dayanışması** 11 Mart'ta çarşı meydanında AVM önünde açıklama yaptı. Her geçen dakika kitle katılımı artarak devam etti. Açıklamanın okunmasından sonra kitle sloganlar ve alkışlar eşliğinde eylem sonlandırdı.

ESKİŞEHİR

Ders boykotuna giden Anadolu Üniversitesi öğrencileri, yemekhane önünde toplandı. Aralarında **Yeni Demokrat Gençlik** okurlarının da olduğu kitle, fakülteleri gezerek boykot çağrısı yaptı. Öğrencilerin katılımı ile kiteselleşen eylem yürüyüşe döndürüldü.

Akşam saatlerinde ise on binlerce kişinin biraraya geldiği eylemde, kitle Berkin için yürüdü. Polis barikatı ile önü kesilen kitle, barikat önünde meşale yakarak bekleyişini sürdürdü. Kısa süreli bir çatışma yaşansa da Ali İsmail'i yitiren bir kent olan Eskişehir günlerce direnişi sürdürdü.

MUĞLA-FETHİYE

FKM önünde toplanan kitle yarım saat oturma eylemi yaptı. Kordonda yürüyen kitleye çevreden alkışlarla destek verdi. "**Bu daha başlangıç mücadeleye devam**", "**Berkin Elvan ölümsüzdür**" sloganlarının atıldığı eylem FKM önünde sona erdi. Eyleme YDG okurları da katıldı.

ARTVİN

Artvin'de, AKP'nin yolsuzluklarına karşı ve Berkin Elvan'ın ölümü üzerine **Artvin Demokrasi Platformu**'nun çağrısı ile biraraya gelinerek kapalı otopark önünden yürüyüş yapıldı. Ardından yürüyüş Artvin Valiliği önünde yapılan basın açıklamasında ile sona erdi. Eyleme YDG okurları da katıldı.

Berkin'in kalbi sokaklarda atıyor

İstanbul: Onun kapkara kaşları, artık özgürlük kuşları... 14'ünde vurulan, 15'inde ve 16 kiloya düşerek yaşamını yitiren Berkin'imizi 12 Mart günü son yolculuğuna uğurladık. Özgür Gelecek emekçileri olarak fotoğraf makinelerimizi bu kez Berkin için elimize aldık. İçimiz içimizi yerken, sloganlara içimizdeki en gür sesle eşlik ederken bizler de yaşlı gözlerle annenin ve ardından cenazenin geçişini izledik.

Toplanma vaktinden saatler önce Okmeydanı'na vardığımızda zaten binlerce insanın bizden önce oraya varmış olduğunu, slogan atmaya başladığını gördük. Akın akın insan yağıyordu Okmeydanı'na... Cemevi civarına gidilemiyordu bile... Anadolu Kahvesi, Şark Kahvesi, Okmeydanı Köprüsü ve parklara kadar her yer doluydu ve iğne atsak yere düşmezdi! "**Katil, hırsız AKP**" oldu günün sloganı... Ve tabii "**15'inde bir fidan, Berkin Elvan!**"

Devasa yürüyüş başladı ve kitlenin sonu harekete geçtiğinde saat çoktan Şişli'de buluşma saati olan 14.00'ü bulmuştu. Ancak kitlenin sonu henüz Okmeydanı'ndayken başı Şişli'ye çoktan varmıştı bile. Milyonu aşan insanla birlikte uğurladık **Berkin'imizi**... Geçilen her sokak başı, her banka binası, her kepenk, her cadde üzeri Berkin için isyanın dile geldiği alanlar oldu. Yol boyunca penceyelerden sarkan insanlar, hatta Okmeydanı Hastanesinin penceresinden sarkan doktorlar, hemşireler ve hastalar Berkin'i son yolculuğuna uğurlamak için zafer işaretleri,

sloganlar ve alkışlarla eşlik ediyordu akıp giden kitleye...

Partizan da "**Ve çocuk gülüşün bizde saklı kalacak! Berkin Elvan mücadelemizde yaşayacak**" yazılı pankartı ile bu isyan dolu insan nehri'nin bir parçası oldu. Çağıl çağıl çağılıyordu öfke her kortejden... "**Hepimiz Berkin'iz, öldürmekle bitmeyiz**" diyen Yeni Demokrat Gençlik'in "**Berkin'in kalbi sokaklarda atıyor**" sloganı bir anda hepimizin diline pelesenk oldu. O an hepimiz Berkin'dik. Berkin'in kalp atışlarını kalbimizde duyuyor, her coşkulu sloganda yavaşlayan kalp atışlarını hızlandırıyorduk Berkin'in...

KOCAELİ

Kocaeli Üniversitesi'nde toplanan ve aralarında YDG'lilerin de olduğu yüzlerce öğrenci derslere girmedi. Sosyal tesislerin önünde toplanan öğrenciler, yürüyüşe başladılar. Rektörlük önüne gelindiğinde kitle rektörlüğü işgal etmeye çalıştı ancak polisin üniversite hızla gelmesiyle eylem çatışmaya

dönüştü. Polisin hemen gaz sıkması ve kalkanlarıyla saldırmamasıyla başlayan çatışma çok geçmeden öğrenciler tarafından taşlarla yanıt verildi. Ardından çöp konteynırları yakarak yolu kapatan öğrenciler uzun bir süre taşlarla polise karşı direndi.

Saldırılı protesto etmek için yapılan açıklamada öğrenciler bir kez daha po-

lis barikatıyla karşılaştılar. Polis barikatının açılmamasıyla başka yoldan ayrılan öğrenciler Berkin için otobüsleri işgal ederek merkezdeki eyleme katıldılar. Burada, Cumhuriyet Parkı'nda toplanan binlerce kişi, AKP il binasına yürüyüşe geçildi. Barikatı açmayan polis tazyikli su ile saldırırken, kitle de slogan ve şişelerle karşılık verdi.

Yol boyunca ne bir TOMA ne bir polis ne de bir "güvenlik görevlisi" ile karşılaştık. Haliyle birkaç milyon insan da olsa bu nehirde ne kavga çıktı ne de kargaşa... Ancak ne zamanki kitle bir polis, çevik kuvvet, karakol ya da polis bariyeri gördü; işte o vakit öfkesine engel olamadı. Adeta "katil sürüsü" diyerek öfkesini kustu. Özellikle DİSK'in arka caddesinde bulunan cadde üzerine konuşlanan çok sayıda polis otobüsü ve arkasına gizlenen Çevik Kuvvet'e yönelik öfke, bunun göstergesiydi.

Daha önce geçenlerin de taş ve sopalarla camını kırdığı polis otobüslerinin önünden geçerken birçok kişi öfkesine engel olamayarak buraya saldırdı. "**Cenazemiz var**" diyerek hesap sormayı şimdilik ertelenmesini isteyen yine aynı kitlenin kendisiydi.

Yüz binlerce insan mezarlığa girmemiş olsa dahi mezar başı o kadar kalabalık o kadar kalabalıktı ki, cenaze işlemlerinin tamamlanması saatleri aldı. Birçok insan ne Berkin'in mezarını gördü ne de konuşmaları duydu. Duyulan tek şey; hıçkırıklar ve "**Hakkınızı helal ediyor musunuz?**" sorusuna on binlerin 3 kez verdiği "**Helal olsun**" yanıtıydı. Gözler yaşlı ama herkeste 269 gün direnen Berkin'den ve onu bu görkemli sahiplen-

işten duyulan gurur vardı. Ve yine aynı gür sesle atıldı "**Anne ağlama, evlatların burada**" sloganı. Belki de en büyük gurur ve acımızı teselli eden buydu.

Berkin'in çiçek açacağı topraktan henüz ilk kürek atılmıştı ki Osmanbey civarından polis saldırısı haberleri gelmeye başladı. Polis, günün hıncını "yalnız" gördüğü bin kişilik kitleden almaya çalıştı ve ardından **Kurtuluş, Feriköy, Osmaniye** ve tabii ki de Taksim'e yayıldı çatışmalar. Binlerce insan göğsünde Berkin'in resmini taşıyarak devam etti çatışmaya. Aralarında **Partizanların** da bulunduğu binlerce kişi, bankaları, AKP seçim bürolarını tahrip etti. TOMA, panzer, akrep, gaz, tazyikli su, plastik mermili saldırılara ve de sabahın erken saatlerinden beri ayakta ve eylemde olmanın yorgunluğuna karşın gece yarısına kadar çatıştı.

Berkin'in ardından...

Mersin: Berkin'in durumunun ağırlaşması üzerine havanın da ağırlaştığını hissettik adeta. Herkes birbirine soruyordu son durumu. Ölüm haberini aldığımızda da tüm şehir yasa boğuldu sanki. Kiminle konuşsak sesi durgun, hüzünlü. "Bir şey yapmalı" diyordu her ağız, her dil, her nefes; "Hesabını sormalı, sokağa çıkmalı".

İlk olarak **Yeni Demokrat Gençlik** çıktı sokağa. "Diren Berkin" demekti amaçları. Belki Berkin seslerini duyar da arkadaşlarının, yoldaşlarının; bir nefes de onlardan alır yaşamak için diye. Amaçları buydu ve bunun için almışlardı eylem kararını, pankartı da hazırlamışlardı Berkin'in ölüm haberini aldıklarında. Değiştirdiler pankartı, "Diren Berkin" yerine "**Berkin Elvan ölümsüzdür**" yazdılar. Dinmedi öfkeleri, dinmeyecekti elbette; Berkinlerin ölmediği bir dünya kurulana kadar da dinemezdi. Ceylanların şeker yiyebileceği, Uğurların bedenine yaşından çok kurşun gelmediği bir dünya kurulana kadar.

Akşamı bekledi herkes; binlerce insanın evinden, okulundan, işyerinden çıkıp buluşmasını bekledi. Mersin'de uzun süredir hakim olan sessizliği, suskunluğu bozmak için buluşmayı bekledi. Karanlığın, sanılanın aksine yarenlik edeceğini bilerek. Özgür Ço-

Erdoğan protestolarla karşılandı

Mersin: 13 Mart günü Özgür Çocuk Parkı'nda bir araya gelerek Berkin Elvan'ın katledilmesi ve Erdoğan'ın Mersin'e gelmesini protesto etmek amacıyla forum oluşturuldu. AKP'ye ait olan seçim anons aracı yüksek sesli müzik eşliğinde eylemin yapıldığı parkın bulunduğu caddeden geçti. Kitle duruma tepki gösterdi. Bunun üzerine polisle kitle arasında gerginlik başladı. Olaylar sırasında AKP'ye ait olan başka bir seçim aracı bir eylemciye çarparak yaraladı. Kitle pankartlarla birlikte polis tarafından oluşturulan barikata doğru yürüyüşe geçti. Polis pankarta saldırarak pankartları yırttı. Daha sonra, Halkevi ve Özgür Gelecek'in bulunduğu işhanı önünde park halinde bulunan AKP'ye ait seçim aracı kitle tarafından parçalandı.

cuk Parkı'nda buluştu yüzlerce kişi. Gençti çoğu; arkadaşlarını kaybetmişlerdi, kendilerini koymuşlardı yerine. Kendi hakları için de sokağa çıkabilen o körpe yüreği anmak için sokaklardaydılar işte. Yürüdüler uzun uzun.

Her adımda seslerine ses, sloganlarına slogan eklendi. Yüzlerdi, bin oldular, on bin oldular. Forum'a kadar yürüdüler, orada bekleyen soluklarla birleştiler. Berkin'in katillerinin üzerine, AKP ilçe binasına kadar yürüdüler. Marş söylediler, slogan attılar, alkışladılar, tencere tava çaldılar. AKP'nin önüne vardıklarında da elbette polis barikatıyla karşılaştılar. Berkin'i vuran polisler şimdi onlara doğrultmuştu namlusunu gaz fişeklerinin. Bastı tetiğe polis, ortalık gaz-duman oldu. Taşlarla karşılık buldu faşizm, ne var ki engellemediler gözaltına alınmasını arkadaşlarının. Kılanlar oturma eylemi yaptı, gözaltıların serbest bırakılması için; polis onları da gözaltına aldı işkence yaparak.

Ertesi gün doğdu, yürekler soğumamıştı. Başka türlü karşılamak lazımdı bu sefer gazı, plastik mermiyi. Akşama hazırlandılar; bu sefer aileleri, öğretmenleri de kalabalıktı yanlarında. Grev yapıyorlardı o gün, Berkin için. Onlar başlattı yürüyüşü yine Özgür Çocuk Parkı'ndan. Evlatları için, evlatlarıyla buluşacaklardı Forum'da. Birleştiklerinde on bine yakın ses, yürek oldular aktılar caddeye. İstikamet AKP ilçe binasıydı yine.

Bu sefer havai fişeklerini ve barikatlarını da hazır bulundurdular ve başladı polis saldırmaya. Ortalık gaz, buluttu, fakat kitle hesap sormak için ayrılmadı caddeden. Ses bombalarına karıştı havai fişeklerin sesi, çileden çıktı polis. AKP billboardlarından yapılan barikatlar ateşe verilirken **Partizan**'ın da olduğu barikattan taş ve fişek yağıyordu polisin üzerine. O gece, uzun sürdü; gözaltıyla sonlansa

da. Berkin'in hesabını sormak için sokaklara akın edenler, evlerinde başlarını henüz rahat koyamadı yastığa. Çünkü biliyorlardı, "**Bu daha başlangıç, mücadeleye devam!**"

TARSUS

11 Mart günü saat 15.00'te başlayan eylemde saat 18.00 olduğunda Tarsus Emniyet Müdürlüğü'ne yürüme kararı aldık. Emniyet Müdürlüğü önüne varınca "**İşte burası, katil yuvası**" sloganları atıldı. Daha sonra "emniyetin" kapısına "**Berkin Elvan Ölümsüzdür**" yazılı siyah çelenk bırakıldı ve açıklama yapıldı. Eyleme Musalla halkı da geniş katılım sergiledi. 12 Mart günü de eylem yapan Tarsus halkına polis saldırdı ve kitle taşlarla karşılık verdi.

AMED

Aralarında Partizan, YDG ve YDK'nın da bulunduğu kitle Berkin'in yaşamını yitirdiği gün yani 12 Mart ve 13 Mart'ta saatlerce süren yürüyüş ve oturma eylemlerinin ardından 13 Mart günü de Dicle Üniversitesi'nde AKP hükümetinin faşist saldırılarına karşı eylem yaptı. Fakülteden Hewsel'e gerçekleşen yürüyüşte "**Artık yeter fidanlarımızı kesmeyin**" denildi.

ERZİNGAN

Mart ayı içerisinde yaşanan katliamları ve son olarak 269 gün direnen **Berkin Elvan**'ı Erzincan'da unutmamak ve unutturmamak için toplanan bileşenler Cumhuriyet Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirdi.

Eyleme Erzurum ve Sivas'tan gelen kolluk kuvvetleri ile yaratılmaya çalışılan OHAL görüntüleri, eylemin gergin başlayıp gergin bitmesi ile sonuçlandı. Açıklamanın ardından kitle kolluk kuvvetlerinin ve faşist grupların çevrede toplanması ile alandan toplu çıkarak Ordu İşhanı önü kadar yürümeye çalıştı. Faşist grupların eylemi provoke etme girişimi üzerine kitle karşılık verip polis ve toplanan grupları geri püskürttü. Kitle arasında sloganlarla yürüyen Partizan okuru **Zeray Müdür**'e küfürler ederek kitle arasından çıkarma girişimleri, verilen tepki ile bu girişime giren faşistin cezalandırılması ile son buldu.

Yaşanan gerginlikten sonra Ordu İşhanı'nın önüne gelen Partizan okurları "**Katil polis hesap verecek**", "**Yaşasın mücadelemiz**" sloganları atarak bir süre girişte bekledi. Gerginlik geç saatlere kadar sürdü.

16 kilo, bu ülkenin en ağır cenazesidir!

Antakya: Üç yılı aşkın bir süredir emperyalistlerin ve eli kanlı katil TC'nin desteklediği, körüklediği bir savaşın acılarının en yakından ve derinden hissedildiği bir alan Antakya. Suriye'de yaşanan savaş ile birlikte Antakya halkı da tepkisini göstermenin bir aracı olarak sokakları kullanmaya başladı. Ege-menler temsil ettikleri sınıfın karakteri gereği bu durumu gazla, copla, bastıkıyla karşıladı. Her fırsatta sokaklara indi, kendi gücü ölçüsünde destek verdi. Böyle bir dönemin içinde olan Antakya Mayıs-Haziran ayında alevlenen Gezi İsyanı'na, devletin faşizan uygulamalarına sessiz kalmadı. Bu süreçte onlarca gözaltı, yaralı ve 3 şehit verdi.

11 Mart'tan Berkin Elvan'ın direnişi bizlere bırakarak sonsuzluğa uğurladığımız o günden bu yana Antakya yine direniş merkezlerinden biri oldu. Haberi kimimiz okullarda, kimimiz kahvaltılı sofralarında, kimimiz gelen mesajlardan öğrendik. Öfkemiz sel oldu boşalttık sınıfları, kahvaltılı bıraktık sokağa indik, eylem var mı ne zaman diye birbirimize sorduk. "Berkin kavgamızda yaşayacak" dedik. 6 yaşında minicik bir el, 1. sınıf öğrencisi cümle olarak yazmış: "**Berkin ekmek alırken öldürüldü!**"

Birçok öğrenci okulları boşalttı, günlerdir kendi iradeleriyle yürüyüşler yaptı. Okula giderken, okul çıkışlarında yakalarında kendi el yazılarıyla "**Berkin Elvan ölümsüzdür**" kokartları ile büyük küçük, ilkokul, ortaokul, lise artık bütün sokaklar Berkin oldu. İl Milli Eğitim Müdürlüğü okul müdürlerini topladı, öğrencilerin isimlerini istedi, velilere mesajlar yağdırdı, ama nafi!

11 Mart akşamı Uğur Mumcu Meydanı'na Berkin'i anmak için on binlerle sokağa çıktık. Ellerimizde ekmekler, dilimizde "**Katil devlet hesap verecek**" sloganı... Armutlu sokaklarında yürüdük. Artık bir sınır olarak kafalarda çizilen BP önüne geldiğimizde katiller karşımızdaydı. Ali İsmail'de, Abdullah'ta, Ethem'de, Ahmet'te, Medeni'de ve Mehmet Ayvalıtaş'ta olduğu gibi katil yüzlerini maskeleymiş, içerisine gazlı sularını doldurmuş TOMA'ları ve akrepleri arkasına gizlenmiş, bizi bekliyordu. Yine gözaltılar oldu, bekleyiş başladı, gözaltılar serbest bırakılana kadar.

Sokakları terk etmeyenler "**Katillerden hesabı gençlik soracak**" sloganlarıyla bu sokakların halkın olduğunu katillere bir daha hatırlattı. Defne, Samandağ, İskenderun, Arsuz ilçe, köy

ve beldelerde her yerde eylemler vardı. 7'den 70'e herkes Berkin için sokakta. Gezi'de öngörülen, dilimizde sloganlaşan gibi artık hiçbir şey eskisi olamayacak!

* Berkin Elvan için Dersim'de ve ilçelerde 11 Mart'tan itibaren biraraya gelen binlerce kişi, yakından tanıdığı faşist TC devletini eylemlerle protesto etti. 12 ve 13 Mart'ta liseli öğrenciler, okulları boykot ederken 12 Mart günü Yeraltı Çarşısı'nda biraraya gelerek

eylem yaptılar. Liseliler Dersim Merkez'de sokakları Berkin Elvan sloganlarıyla ayağa kaldırdı. Çevredeki esnafın da destek verdiği eyleme öğretmenler de katıldı. Kitle AKP İl Binası ve karakol önüne geldiğinde polise torpil ve taşla tepki gösterdi.

Dersim'de ders yok, eylem var!

* 11 ve 12 Mart günlerinde akşam saatlerinde Dersim Merkez'de biraraya gelen kitle, AKP İl Binasına ve buradan da karakola yürüdü; polis, tazyikli su ve biber gazı ile saldırdı; kitle de polisi molotof, taş ve havai fişekle saldırıyı geri püskürtmeye çalıştı. Eylemler sırasında kitlenin üzerine sürülen bir akrep kitle tarafından sıkıştırıldı ve akrep içerisinde bulunan bir polis aşırı gaz kullanımından ve amirlerinin yaptığı açıklamaya göre "stresten" kalp krizi geçirerek yaşamını yitirdi. (Toplumsal olaylarda "görev almaması" gereken ve bu yönlü raporu olan bu polis, İç Anadolu'dan Dersim'e AKP-Cemaat çatışması nedeniyle sürülmüştür. Yani bile bile ölüme gönderilmiştir.)

* **Ovacık:** Gazi'den Gezi'ye ölümsüzleşenleri anmak için Ovacık'ta 12 Mart günü bir anma düzenledik. Parti-

zan tarafından hazırlanan açıklamanın ardından liseli gençliğin Berkin Elvan ile ilgili kavga şiirleri okundu. Açıklama ve şiirlerden sonra Munzur'un doğduğu yere karafil atıldı. Ayrıca mumlarla "**Berkin Elvan Ölümsüzdür**" yazıldı. Etkinliğe katılanlar Gazi'de ve Gezi'de düşenler için Munzur'dan avuçla su içti.

* **Pertek:** 11 Mart günü **Partizan**, **EMEP**, **DHF**, Halk Cephesi, **BDP**, **HDP**'in çağrısıyla biraraya gelen kitle Berkin için yürüyüş düzenledi. Pertek MYO öğrencilerinin **YDG**'nin çağrısı ile toplandıkları ve öğrencilerin hazırladıkları "**Çocuklar uyurken susulur, ölürlen değil!**" pankartı ile katıldığı ve AKP'nin seçim bürosu önünden devam eden yürüyüş, HDP seçim bürosu önünde son buldu. Eylemde HDP'ye yönelik saldırılar da protesto edildi.

Ankara Berkin için ayakta!

Berkin'in şehit düştüğü gün Ankara'da Tuzluca başta olmak üzere birçok semtte Ankara, ODTÜ, Hacettepe ve Bilkent üniversitelerinde binlerce öğrencinin katılımıyla dersleri boykot ederek **Berkin Elvan için** eylemler gerçekleştirildi. ODTÜ'de ve Cebeci fakültesinde polis okuldan çıkmaya izin veremeyerek eyleme saldırdı. Tuzluca'yı ve Ege Lisesi'nde öğrenciler dersleri boykot ederek Güvenpark'taki eyleme katıldılar.

Berkin'in hayatını kaybettiği gün başta Güvenpark olmak üzere Ankara'nın çeşitli yerlerinde on binlerce insan toplanarak hep bir ağızdan "**Berkin Elvan ölümsüzdür**" sloganını attı. Berkin'in ölüm haberinin alındığı günden itibaren özellikle lise ve üniversite öğrencileri olmak üzere halk sokakları terk etmeyerek polise karşı direndi. Kitleler "**Katıl var**" sloganıyla faşizme karşı koydu. Eylemlerde birçok kişi çeşitli yerlerinden aldıkları gaz bombalarıyla plastik mermilerle yaralandı. Çoğu liseli öğrenci 150'den fazla kişi gözaltına alındı. Özellikle Tuzluca'yı Mahallesi'nde sabahdan gece geç saatlere kadar çatışmalar yaşandı. Eylemlerde ortaokul öğrencilerinin yoğun katılımı dikkat çekti.

Üniversite ve liselerde yapılan boykota büyük orandaki katılım, faşist TC'nin katlettiği Berkin'in hesabını sorma bilincini kuşanarak sahiplendiklerini gösterdi. Halkın, Berkin'in katledilmesinin ardından yapılan eylemlere katılımı ve eylemlerin meşruluğunun artmasıyla birlikte polisten artık korkmadığı ve polisin gözaltına almak istediği gençleri polisin elinden aldığı da önemli bir

not olarak düşmeli tarihe...

Berkin için Ankara'da gerçekleşen eylemlerin en hareketli olduğu yerler ise üniversitelerdi. Devrimci, ilerici gençlik örgütleri ile Eğitim-Sen'in çağrısıyla boykot yapan ve toplanan öğrenciler, eğitimciler kitlesel eylemler yaptı. Kızılay'a yürümek isteyenlere ise polis azgınca saldırdı. Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde toplanılmaya ve kampüs içerisinde gezilmeye başlandı. Öğle saatlerinde kampüs önünde toplanan ve Kızılay'a yürümek isteyenlere polis saldırdı. Cebeci kitleleri Cemal Gürsel Caddesi üzerinde barikatlar kurup direnişi sürdürerek, Kızılay'da toplananlarla birleşti. "**Berkin Elvan Barikatı**" yazılı tahta Cebeci'de başlayan çatışmalar boyunca barikatlarda kullanıldı ve Kızılay'da çatışmaların sürdüğü vakte kadar sokaklarda kullanıldı. DTCF boykot gerçekleştirdi. Okulu gezen kitle, okul bahçesini karafillerle donatarak ve türküler eşliğinde Berkin'i andı. Anmanın ardından kitle Kızılay'daki çağrı için Güvenpark'a geçti.

Ortadoğu Teknik Üniversitesi öğrencileri ve eğitimcileri de kitlesel bir katılımı Kızılay'a yürümek istedi. Polisin yürüyüşe saldırmamasının ardından kitle direnişe başladı. Yaralıların olduğu saldırıya karşı kitle Kızılay'a yürümek için uzun saatler polisle çatıştı. Hacettepe'de ise toplanan 1000'i aşkın öğrenci fakültelerde sınıf sınıf gezerek boykota katılım çağrısı yaptı, yürüyüş boyunca "**Beytepe uyuma, Berkin için boykota**" sloganını attı. Yürüyüşten sonra yemekhane önüne gelen kitle burada bir anma gerçekleştirerek otobüslerle Güvenpark'a geçti.

Kızılay, Tuzluca'yı, Güvenpark; Gezi İşyanı'ndan sonra en büyük polis ablukasını gördü, OHAL'i yaşadı. Çünkü karşısında Gezi'den sonraki en büyük direniş vardı. Ortaokulları, liseleri, üniversiteleri, emekçi semtleri ile faşizmin başkentini alevlerle, barikatlarla saran Ankara halkı yine direnişin bir merkezi halindeydi.

İzmir'de Berkin direnişi!

11 Mart'ta Berkin'i kaybettiğimizi öğrendiğimiz anda İzmir'deki birçok okulda öğrenciler derslere girmeyerek lise önlerinde, kampüslerde okulları boykot etmeye başladı. Berkin'inin acısı ve öfkesiyle öğrencileri bu kadar hızlı refleks vererek boykot kararını uygulamaya götüren şey. 11 Mart'ın akşam saatlerinde ise pek çok şehirde halk sokağa çıktığında İzmir'de Sevinç Pastanesi önünde binlerce kişi Berkin olmaya gelmişti.

İzmir'in birçok ilçesinde de binlerce kişi Berkin için yürürken Sevinç Pastanesi önüne gelen kitle buraya sığmadı ve ara sokaklar insan seline döndü. Basmane'ye doğru yürüyüşe geçen kitle 9 Eylül Rektörlük Binası önüne gelmeden birleşerek yürüyüşe devam etti. Sevinç Pastanesi önünde bir araya gelen **Partizan** ve **YDG** kitleleri ise "**Berkin Elvan kavgamızda yaşıyor**" yazılı pankart ve flamaları ile yürüyüşe geçti.

Kitle Cumhuriyet Meydanı'na varmadan polis tarafında durduruldu ve burada saldırı başladı. En ön saflara geçen, içlerinde daha çok devrimcilerin olduğu kitle havai fişeklerle direnişe geçti. Uzun bir süre direnen kitle geriye doğru çekilirken, barikatlar kurulmaya

başlandı. Çatışmalar uzun süre devam etti.

12 Mart'ta halk yine sokağa çıkmaya devam etti. Gündüz saatlerinde KESK, TMMOB gibi yapıların Berkin için iş bırakma eylemleri vardı. Greve daha çok Eğitim-Sen ve Genel-İş'in katılım sağladığı görülürken Konak'ta bulunan Saat Kulesi'nde oturma eylemi yapmak isteyen kitleye polis saldırdı. Polisin saldırı karşısında kitlenin öfkesi arttı ve kaldırım taşlarının sökülmesi ile çatışma başladı. Çatışma kısa sürdü ve polis geri çekildi.

Keza aynı günün akşamı yine binlerce kişi aynı yerde toplanarak Berkin için yürüyüşe geçti ve polis bu defa daha sert saldırdı. Ara sokaklarda barikatlar kurulurken yer yer TOMA'yı sıkıştıran kitle hem oldukça coşkulu, hem öfkeli çatışmayı güçlendiriyordu. Partizan ve YDG ise eylemde yerini alarak çatışmalara dahil oldu ve kitle ile birlikte polise havai fişeklerle karşılık veren bir pozisyon aldı.

13 Mart günü, genel bir çağrı olmasa da yüzlerce genç toplandı ancak polis kitle dağılırken saldırarak, geç saatlere kadar Gündoğdu tarafında OHAL ilan etmiş gibi sokaklarda yürüyüşler yaptı ve çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

Haftalık Özgür Gelecek Pêşeroja Azad

Umüt Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayincilik2007@hotmail.com

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Di şexsê Berkîn de ji bo hemû zarokên getilkirî agirê

Dîrok, rojên têkoşîna **bindestan** e ku li hember zilma **serdestan** pêk tê. Hemû rojên ku tînan zanîn û nayên zanîn, bûyerên ku hatine jibîrkirin an jî nehatine jibîrkirin hêz ji vê têkoşîne girt û hîn jî hêz jê digirin.

Kawa jî dema ku li hember **Dehaqê** zalim serhildanê bi rêk dixist, bi vê hişmendiyê tev digeriya. Ji bo ku bibin melhema birînen xwe û ji bo ku ji marên wî re bibin derman, Dehaq dest bi kuştina gel kiribû û serhildana ku li hember Dehaq bi ala **kesk û sor û zer** ji çiyar ber bi deştan pêl dabû, ev hişmendî bû.

Dîrokê çawa ku Dehaqên zilmkar ên ku dest bi kuştina gelan kiriye, afirandibe, wisa jî têkoşîna gelan a li hember zilma Dehaqan jî afirandiye. **Kurdên** ku bi rêberiya Kawa, bi ala kesk û sor û zer li serê çiyar agir hil kiribûn, sedan sal in xwedî li vê mîratê derdikevin û bedela vê didin... Ew, dehan sal in li hember Dehaqên ku heyîna Kurdan înkâr dikin û hewl didin Kurdan ji nav bibin têkoşîneke bişeref pêk tînin.

"Werine şer!"

Newroz ku berxwedana gelan e ku bi rêberiya Kawa li hember Dehaq pêk hatiye, wekî caran, îro jî roja hesabxwestina ji serdestan e. Newroz ku roja Kurdan û gelên Rojhilata Navîn e, vê taybetmendiyê xwe diparêze û ev yek ji ber wê ye ku serdest hîn jî polîtîkayên xwe yê mêtîngerî û kuştinkariyê bi rê ve dibin.

Komara Tirkîyê ku bi dîroka xwe ya 90 salî "destan" nivîsandine, îro bi destê **AKPyê** destanên xwe didomîne. AKPyê ku bi zanyarî û ezmûna dehan salan wergirtiye di dema hikumeta xwe de di êrişkariya dij gel de bû hoste. Ev klîka serdest

ku serdema desthilatdariya xwe wekî pêvajoya demokratîkbûnê bi nav dike, dev ji kêmkirina zilma dewletê berdîn, ev zilm zêdetir kir.

Qetilkirina karkeran, zextên li ser kedkar û Alewiyan, kuştina Uğur Kaymaz, Ceylan Onkol, Şerzan Kurt û yê din, hepskirina hezaran şoreşger, welatparêz, xwendekar, parêzer û hwd. mîna ku kêmbin di pêvajoya ku ew wekî pêvajoya "çare-

seriyê" bi nav dikin de qetlîamên Roboskî, Reyhanlı û Geverê... Hovîtiya awarte ya di dema serhildana Geziyê de, bi gule û bombeyên gazê kuştina Ethem û Medenî, Berkîn...

Di serdemeke wisa de ku dijberiya gel pêk tê, hêrsa gel xwe bi rêk dixê ma gelo pêkan e ku şerîkên vê zextê pev neçin?

Rojên wisa li benda me ne ku zext dê hîn zêde be, serdest di nav xwe de pev biçin, girse dakevin kolanan û derfeta têkoşîna yekgirtî dê zêde be. Di mercên wisa de ku serdest hevûdu teşhîr dikin, hilbijartinên deverî ku serdest bixwe jî îtiraf dikin ku tu sîdewariya wan negihîje gel, nêz dibe.

Pêvajoya ku dewlet wek pêşengiya demokrasiyê da nasandin û navê "çareserî" û "aşî" lê kir, bû pêvajoya danîna "kalekol" an li ser çiyayên Kurdistanê û çêkirina bendavan. Pêvajoya "demokratîkbûnê" li Roboskî û Gevarê bi xwîna Kurdên ku hatin qetlîkirin, hate avdan. Komara Tirkîyê hewl da ku têkoşîna Kurdan a li **Rojavayê** ku ji bo mafên xwe yê neteweyî û demokratîk pêk tînin, têk bibe û ev hewl hîn jî berdewam e.

Di vê pêvajoyê de ku êşa Roboskiyê hîn kêmbûye û ruhê Geziyê hîn jî geş e, divê em, muxalefeta ku li welatê me pêk hatiye û têkoşîna neteweya Kurd ku yekgirtina herdu têkoşînan tîrsa Komara Tirkîyê ye, yek bixin. Serdest ditirsîn, lê tîrsa wan a mezin hatina wan rojan e ku dema li Kurdistana Tirkîyê baskê kevokekê xwîn be li her çar aliyên welêt qiyamet rabe.

Roj ew roj e ku divê em di şexsê Berkîn Elvan de ji bo hemû zarokên Kurd ên hatine qetlîkirin hesaba şovenîzmê jî serdestan bixwazin û ji bo ku rojên qiyametê ku ew jê ditirsîn nêzik bikin, biherikin qadên Newrozê!